

העותרים:

מוחמד עבד מחמוד אלחרוב, ראש מועצת הכפר דיר סאמט ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה ו/או דן יקיר ו/או דנה
אלכסנדר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או מיכל פינצ'וק
ו/או עאוני בנא ו/או באנה שגרי-בדארנה ו/או שרון
אברהם-ויס ו/או סוניה בולוס ו/או עודד פלר ו/או
טלי ניר ו/או סיגל שהב

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

ת"ד 34510, ירושלים 91000

טל': 02 - 6521218 ; פקס': 02 - 6521219

- נ ג ד -

המשיבים:

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית

2. מפקד חטיבת חברון

ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

בקשה להגשת תצהירים ומסמכים נוספים מטעם העותרים

1. עניינה של עתירה זו בהחלטתם ובפעולותיהם של המשיבים לחסום לתנועת פלסטינים צומת מרכזי וכביש מרכזי המצויים בתוך שטח הגדה המערבית, תוך ייחוד השימוש בכביש זה לתנועתם של ישראלים בלבד.
2. בעקבות הגשת העתירה ביטלו המשיבים את האיסור על תנועת פלסטינים בצומת בית-עווא מצפון-לדרום. המשיבים התייחסו בהרחבה בכתבי טענותיהם (תגובה משלימה, תצהיר תשובה) להשפעה שיש לדעתם לשינוי זה על היקף הפגיעות בעותרים.
3. בנסיבות אלה, ועל מנת לעדכן באשר למצב העובדתי מאז הוגשה העתירה ולהתייחס לטענות עובדתיות של המשיבים מבקשים העותרים לצרף מספר תצהירים.
4. כמו כן, העותרים פנו למשיבים להשלמת פרטים נוספים. העותרים מבקשים לצרף את ההתכתבות בעניין זה, וכתבי בית-הדין שהוגשו.
5. אשר על כן, ועל מנת שבפני בית המשפט הנכבד תובא תמונה מלאה ככל האפשר באשר לתשתית העובדתית הנוגעת לעתירה זו, מבקשים העותרים לצרף מסמכים ותצהירים נוספים.

6. התצהירים והמסמכים שצירופם מתבקש:

א. **תצהירו של מר ואליד חליל עיסא אבו שראר, ראש המועצה האזורית כפרי דורא.**
בתצהיר מפרט מר אבו שראר את המשך הפגיעות מהם סובלים אלפי התושבים המתגוררים בכפרים שבתחום המועצה האזורית כפרי דורא ובעיקר תושבי הכפרים פקיקיס, ח'ירבת סלאמה וחורסה, עקב איסור התנועה בכביש הרוחב. כן הוא מתייחס לפניות נציגי המת"ק בנוגע להסדר המוצע על ידי המשיבים של היתרי תנועה לתושבי הכפר פקיקיס בלבד, תוך שהוא מבהיר את המשמעות המעשית של כוונה זו של המשיבים.

תצהירו של מר אבו שראר, מצורף ומסומן **כנספח ע/26**.

ב. **תצהירו של מר מוחמד אחמד אסמאעיל סויטי, מנכ"ל עיריית בית עווא.** מר סויטי מתייחס לפעולות המשיבים בנוגע לפתיחת הצומת מאז ספטמבר ועד לאחר הדיון האחרון בעתירה, ומתאר את הקשיים והפגיעות מהם ממשיכים לסבול תושבי האזור בגין האיסור על תנועתם בכביש הרוחב.

תצהירו של מר מוחמד סויטי, מצורף ומסומן **כנספח ע/27**.

ג. **תצהירו של מר עבד אלנאצר כאיד שאכר סויטי, תושב בית עווא, שבעלות משפחתו שטחי אדמות נרחבים בצד כביש הרוחב מצומת בית-עווא לכיוון פקיקיס ודורא (בין הצומת ונגוהות).** מר סויטי מתייחס בתצהירו לפעולות הצבא והמתנחלים בגינם נמנע מהם לעבד את אדמותיהם במהלך כל השנים האחרונות, או להגיע לבית השייד למשפחתו המצוי בצד כביש הרוחב.

תצהירו של מר עבד סויטי, מצורף ומסומן **כנספח ע/28**.

ד. **תצהירו של מר חאפז בדאוי מוחמד מוחמד, המתגורר עם משפחתו בבתיים שהפכו למובלעת סגורה בצד כביש הרוחב.** מר חאפז מוחמד מזהיר, שמאז נסגר כביש ועד היום, ולמרות הצהרות המשיבים בפני בית משפט זה, אין באפשרותם של בני המשפחה לעשות שימוש בכביש הרוחב, לא ברכב ולא ברגל, תוך שהם ממשיכים להיות נתונים להתקפות מצד חיילים ומתנחלים מהמאחז נגוהות.

תצהירו של מר חאפז מוחמד, מצורף ומסומן **כנספח ע/29**.

ה. **תצהירה של גב' צאפיה מחמוד עלי מוחמד, המתגוררת עם משפחתה בבתיים בצד כביש הרוחב.** גב' צאפיה מוחמד מזהירה על קשיי הגישה לבתיים הממשיכים גם בימים אלה, לרבות עיכובם של אמבולנסים במקרים רפואיים דחופים.

תצהירה של גב' צאפיה מוחמד, מצורף ומסומן **כנספח ע/30**.

ו. **תצהירה של גב' אירית בלאס, מתמחה באגודה לזכויות האזרח, מזהירה על שיחה שהתנהלה עם חיילים סמוך לבית משפחת ג'דאללה, בה ציינו החיילים כי הם לא מכירים הנחיות המתירות לבני משפחת ג'דאללה לנוע על הכביש ברגל או ברכב.**

תצהירה של גב' אירית בלאס, מצורף ומסומן **כנספח ע/31**.

ז. **תצהירו של מר דורון אפרתי**, אשר שירת במשך כשנתיים (סוף 2003 - תחילת 2006) באזור דרום הר-חברון לרבות באזור ההתנחלות נגוהות. בעדותו הוא מספר על ההנחיות שניתנו לפלוגה שלו בנוגע להרחקתם ועיכובם של פלסטינים הבאים לעבד את אדמותיהם המצויות במרחק של מאות מטרים מהתנחלויות או מוצב.

תצהירו של דורון אפרתי מצורף ומסומן **כנספח ע/32**.

כן מצורפות פנייתה של האגודה לזכויות האזרח לפצ"ר וליועמ"ש איז"ש מיום 5.3.2006, בה נדרש הצבא להורות על ביטולן של הוראות בלתי-חוקיות אלה, ותשובתו של אל"מ יאיר לוטשטיין, היועץ המשפטי לאיז"ש מיום 4.4.2006 בה נכתב, כי החטיבה המרחבית מכחישה, קיומן או נתינתן של הוראות אלה.

פנייתה של האגודה לזכויות האזרח מיום 5.3.2006 ותשובת היועץ המשפטי לאיז"ש, מיום 4.4.2006 מצורפות ומסומנות **כנספח ע/33**.

ח. **פרטים נוספים** – מצורפים המסמכים הבאים במסגרת הליך פרטים נוספים:

מכתב הבקשה לפרטים נוספים מיום 7.5.2007 מצורף ומסומן **כנספח ע/34**.

תשובת המשיבים לפרטים הנוספים מיום 18.6.2007 מצורף ומסומן **כנספח ע/35**.

הבקשה המתוקנת לפרטים נוספים מיום 20.6.2007 מצורף ומסומן **כנספח ע/36**.

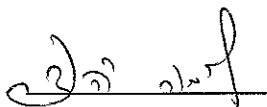
תשובת המשיבים לבקשה המתוקנת מיום 10.7.2007 מצורף ומסומן **כנספח ע/37**.

ביום 15.7.2007 החליט הרשם יגאל מרזל על דחיית הבקשה להשלמת פרטים.

7. ב"כ המשיבים מסכים לבקשה, אך מבקש בהסכמת העותרים, להגיב עליהם עד ליום חמישי ה-19.7.2007.

8. בית המשפט הנכבד מתבקש לקבל את התצהירים והמסמכים הנוספים כמבוקש.

היום, 17 ביולי, 2007

לימור יהודה, עו"ד

ב"כ העותרים

ת צ ה י ר

אני, הח"מ, וליד חליל עיסא אבו שראר, נושא תעודת זהות מספר 987041167, לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני נותן תצהירי זה במסגרת העתירה בעניין איסור התנועה המוחלט אשר נאכף בכביש החוצה את צומת בית עווא ממזרח למערב.

2. אני משמש כראש מועצת הכפרים האזורית כפרי דורא, אשר שטחה המוניציפאלי משתרע מדרום לכביש החוצה את צומת בית עווא ממזרח למערב, וכולל את הכפרים: סיכה, אל-מג'ד, דיר אל עסל א-תחתא, דיר אל עסל אל-פוקא, בית א-רוש א-תחתא, בית א-רוש אל-פוקא, בית מירסם, אל בירה, אל בורג', פקייקיס, חורסה, אימרייש, א-סירה ואיסקייק. בסך הכל מתגוררים בכפרי המועצה כ-25,000 אלף תושבים.

3. אני תושב הכפר פקייקיס.

הפגיעות עקב המשך האיסור על התנועה בכביש בית-עווא פקייקיס

4. המשך חסימת הכביש והצבתן של החסימות והטלת האיסור הגורף על תנועתם של תושבי הכפרים בכביש המקשר בין צומת בית עווא לכפר פקייקיס, חירבת סלאמה לכיוון דורא ממשיכות להביא לפגיעות קשות וחריפות בזכויותיה הבסיסיות ובמרקם חייה של האוכלוסייה המקומית המונה עשרות אלפי בני אדם כפי שציינתי בעדותי הראשונה. כתוצאה מאיסור התנועה, נותק הקשר הישיר שבין כפרים סמוכים המצויים משני צידי הכביש שנחסם לתנועה.

5. למרות שבעקבות העתירה אכן אפשרו את התנועה בצומת בית עווא מצפון לדרום, וזה עזר לתושבים רבים, עדיין התנועה ממזרח למערב ולהיפך חסומה. דבר זה משפיע על אלפי פלסטינים תושבי הסביבה, על מרקם החיים הכולל באזור, ופוגע באורח קשה בכלכלה.

6. בין הישובים שנפגעים ביותר הם: הכפר פקייקיס (כ-220 תושבים), הכפר חורסה (מעל 3,000 תושבים), הכפר חירבת סלאמה (כ-450 תושבים), והכפר ואדי עביד (כ-100 תושבים). בנוסף, כ-400 תושבים נוספים המתגוררים בבתים לאורך הכביש. סה"כ באזור כפרים זה מתגוררים מעל ל-4,000 תושבים.

7. חלק גדול מהכפרים באזור וביניהם הכפר פקייקיס, חורסה וסלאמה וכפרים אחרים, נעדרים שירותים בסיסיים, כשירותי בריאות, חינוך ודת, והם אינם מחוברים לתשתיות בסיסיות כמו מים. בשל כך, כפרים אלה תלויים תלות מוחלטת ביישובים העירוניים הגדולים שבאזור הסמוכים אליהם, לצורך אספקתם של שירותים אלו.

8. בשל היעדר חיבור לתשתית מים בכפרים נאלצים כ-20,000 תושבים, המתגוררים בכ-15 מהכפרים הכלולים במועצה האזורית שלנו לקנות מים במיכליות. מקור המים הקרוב ביותר, הזמין והזול ביותר הינו בית-עווא. ואולם, בעקבות סגירת הכביש המקשר בין

הכפרים לבין בית-עווא עלות הובלת המים יותר מהוכפלה. בעקבות זאת, כיום נאלצים אנו לקנות את המים ולהביא במיכליות מחלחול. זאת, משום שבדורא אין מספיק מים בשביל לספק לתושבי העיירה עצמם, ואף הם נדרשים להביא מים ממקומות אחרים. על אף שהמרחק לחלחול ולבית-עווא הינו דומה, עדיף להביא את המים מחלחול מאחר שהכביש המוביל לשם הינו נוח ובטוח יותר. הדרכים הקיימות לבית עווא (להבדיל מהכביש הסגור) הינן משובשות ומסוכנות, ויש בהן הרבה תאונות נדרכים.

9. לשם השוואה, בשנת 1999 רכישת 10 קוב מים והבאתם מבית-עווא לכפר עלתה בסביבות 70 ₪ - 80 ₪. כיום, אותה כמות מים – 10 קוב – עולה לתושבי הכפרים בין 200 ₪ ל-250 ₪ מאחר שכאמור הם נדרשים להביאם במיכליות מחלחול. אילו כביש הרוחב היה נפתח לתנועה אני מעריך שהבאת 10 קוב מים מבית-עווא הייתה עולה כ-120 ₪, שזה מחצית העלות הנוכחית.

10. מצבם הכלכלי של התושבים הוא קשה ורק מתדרדר יותר ויותר. כתוצאה מההתייקרות עלות המים רבים מהתושבים נאלצים לקנות הרבה פחות מים ממה שהם צריכים. לכך יש השפעה לרעה על בריאות האנשים, על ההגינה ועל איכות החיים.

11. כביש הרוחב מקשר את האזור כולו לעיירה דורא ולעיר חברון המצויות ממזרח. כביש 354 וכביש הרוחב מהווים את צירי הגישה המרכזיים באזור, אשר שימשו מאז ומתמיד את כל תושבי הכפרים באזור. ואולם, מאז סגירת כביש הרוחב לא מגיעה לכפרים הללו תחבורה ציבורית. נתיב התחבורה הציבורית המרכזי באזור היה עובר מכיוון בית-עווא, דרך הכפרים פקיקיס, סלאמה וחורסה וממשיכה לדורא.

12. בשל סגירת כביש הרוחב הפכו יישובים אלה ליישובים שנמצאו באמצע נתיב תחבורה מרכזי, ליישובים הנמצאים בקצה נידח. בעקבות חסימת הכביש אין עוד תחבורה ציבורית שמגיעה לכפרים. גם בשל כך, חסימת הכביש ממשיכה לפגוע בנו גם בנוגע לתנועה שלנו לכיוון דורא.

13. כתוצאה מחסימת כביש הרוחב הפכו הנסיעות ממקום למקום באזור זה ארוכות יותר, עד הארכת הדרך בעשרות קילומטרים. הנסיעות גם ממושכות יותר מבחינת הזמן. כתוצאה מכך, אף עלות הנסיעות באזור התייקרה באופן ניכר.

14. כך למשל היום תושב פקיקיס או חורסה או כפר אחר אם הוא רוצה לנסוע לבית עווא הוא צריך לנסוע יותר מ-20 ק"מ לכל כיוון, במקום נסיעה של כ-4 ק"מ. הדבר מקשה מאד על אלפי תושבים שעושים דרכם כל יום מהכפרים הקטנים הפשוטים האלה לכפרים היותר מפותחים לכל מטרה שהיא, אם זה לעבודה או לקבלת טיפול רפואי או ללימוד או לכל מטרה אחרת. העניין משבש שגרת חייהם של אלפי תושבים ומונע מהם לנהל שגרת חיים נורמליים.

15. יש קשרים משפחתיים הדוקים בין הכפרים שממזרח לקטע הכביש החסום, לבין תושבי בית עווא בגלל הקרבה של בית עווא.

16. כמו כן, חלק מהתלמידים מהכפרים לומדים בבית עווא. ויש עובדים מפקיקיס ומחורסה שעובדים בבית עווא, ביניהם, פקידים, מורים שמלמדים בבתי הספר וסוחרים.

17. בבית עווא יש מרכז רפואי, בו מרפאה ושירותי אמבולנס. לפני סגירת הכביש התושבים היו יכולים לגשת למרכז הרפואי הזה לקבל טיפול רפואי, או שהיה מגיע אמבולנס משם ואוסף את החולה לדורא או לחברון. עקב חסימת הכביש דבר זה אינו אפשרי עוד.
18. בפקיקס שוכנים המשרדים המנהלים פרויקט גדול של ביוב, תשתיות (לרבות הקמת בתי-ספר) וכבישים בכל האזור, שהחל לפני מספר חודשים. מדובר בפרויקט בשיתוף הצלב האדום והאיחוד האירופי. סגירת הכביש מקשה ומאריכה את הדרך לצורך ביצוע העבודות. קשה לאמוד את העלויות הכספיות הנוספות בהן צריך לשאת הפרויקט בשל כך שהדרך הישירה והקצרה חסומה, ואולם מדובר בעלויות משמעותיות ביותר.

מניעת גישה לאדמות חקלאיות בצידו כביש הרוחב וההתנחלויות

19. במהלך השנים האחרונות הצבא מונע מהתושבים להתקרב לאדמות שבצידו הכביש, בכל דרך שהיא – הן מכיוון הכביש האסור לתנועה, והן מכל כיוון אחר. מדובר על כל האדמות שבין הכביש ועד כ-1 ק"מ לכיוון דרום, וכ-2 ק"מ מזרחה מההתנחלות ומצפון לכביש. מדובר באלפים רבים של דונמים של אדמות חקלאיות ואדמות מרעה.
20. אני מכיר אנשים שהבתים שלהם גובלים באדמות הללו וחיילים מנעו מהם אפילו לצאת לחצר ביתם.
21. מה שהצבא הצהיר בתצהיר התשובה – שהוא מאפשר לחקלאים להגיע לאדמות מכיוון ההרים הוא לא נכון.
22. במהלך החודש האחרון מתנחלים, למיטב ידיעתי, מהמאחז מצפה לכיש, פרצו דרך חדשה באדמות היוצאת מול המאחז מכביש הרוחב לכיוון דרום. כמו כן, המתנחלים משתלטים ומעבדים אדמות חקלאיות באזור, באותו הזמן, שהצבא מסלק את בעלי האדמות והחקלאים מהאזור.

"מנגנון ההיתרים"

23. ביום 19.6.2007 ובמהלך השבוע שלאחריו, קצין בשם אמיתי מהמנהל האזרחי (מת"ק חברון) התקשר אלי מספר פעמים וכן הגיע לכפר מספר פעמים, במטרה לשכנע אותנו לקבל היתרים, על פיהם הצבא ירשה לנו לנסוע בכביש מהכפר לצומת בית עווא.
24. אני ותושבים נוספים מהכפר הבהרנו לאמיתי מהמת"ק, שאנו מתנגדים לשיטת ההיתרים המוצעת על-ידם. הסברתי שאנו עומדים על כך שיש לפתוח לנו את הדרך, ולאפשר מעבר חופשי לכל כלי הרכב כולל מוניות, אמבולנסים, משאיות המובילות מים ורכבים ציבוריים נוספים.
25. במהלך השיחות שניהלנו, שאלתי את אמיתי מה בדיוק הם מתכוונים לאפשר לנו לעשות. כלומר, מה ההיתרים האלה אמורים לאפשר. הוא ענה לי שהכוונה היא לתת ל-100 תושבים תושבי פקיקס מגיל יום עד לגיל 100, היתרים על מנת לנסוע פעמיים ביום בשעות מסוימות. הוא הבהיר שההיתרים יינתנו רק לתושבי פקיקס.
- לשאלתי - ומה עם שאר התושבים? ענה לי אמיתי, שרק התושבים שרשומים במחשב של המנהל האזרחי כתושבי פקיקס, שמספרם 100 אמורים לקבל את ההיתרים.

בעקבות כך שאמרתי לו שיש כ-220 איש בכפר, הוא ביקש ממני רשימה של כל תושבי הכפר
ללדים, נשים, גברים וזקנים, על מנת שהוא יבדוק אותה מול המת"ק.

לשאלתי - מה עם התושבים שבתעודת הזהות שלהם לא רשום שהם תושבי הכפר, כלומר,
תושבים שלא שינו את מענם בתעודת הזהות, התשובה שלו הייתה שאין סיכוי שיקבלו
אישורים.

ועוד שאלתי - ומה עם התושבים המתגוררים במרחק של 200 מ' מפקיקס שהם נחשבים
תושבי הח'רבה אבל בתעודת הזהות שלהם רשום ח'ירבת סלאמה?

תשובתו הייתה, שלא יקבלו היתרים. אמיתי אף הבהיר, שרק רכבים חוקיים לחלוטין,
הרשומים כרכבים של תושבי פקיקס יקבלו היתרים.

הבהרתי לו, שמשמעותם של תנאים אלה היא, שאולי אחד או שניים מתושבי הכפר יוכלו
לקבל היתר לרכב.

26. ביום 24.6.2007 ואחרי שיחות טלפון חוזרות בהן דרש ממני את רשימת התושבים בכפר,
נתתי לו רשימה ובה 218 תושבים המתגוררים בפקיקס.

27. אמיתי ניסה בכל דרך אפשרית להפעיל עלי ועל סמיח עואודה, שהוא חבר מועצת הכפרים,
ותושב הכפר פקיקס, לחץ נפשי ופסיכולוגי. הוא אמר לנו שאם לא נקבל את ההיתרים לא
נקבל שום דבר בעתיד. עוד אמר "אני נותן לכם אצבע ואתם רוצים כל היד, כך לא הולך,
אתם בסוף צריכים לקבל את האישורים".

28. ברצוני להדגיש, כי במהלך שיחותנו הבהרתי לו את עמדתנו, כי אנו מתנגדים למנגנון
ההיתרים הזה, שגם כפי שעולה מדבריו שלו לא יביא שום תועלת לתושבי הכפר. חזרתי
והבהרתי לו שהדרישה שלנו היא לפתוח לנו ולכל תושבי הכפרים בסביבה את הדרך,
ולאפשר מעבר חופשי לכלי רכב, כולל אמבולנסים מוניות ומשאיות.

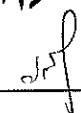
29. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

16/7/2007
תאריך

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר
אבו סלע סאד סאד אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 907041167, ולאחר שהזהרתיו
כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות
תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
מ"ר 20861

לימור יהודה, עו"ד

16.7.2007
תאריך

2/17

תצהיר

אני, הח"מ, מוחמד אחמד אסמאעיל סויטי, נושא תעודת זהות מספר 982265167, לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני נותן תצהירי זה בתמיכה לעתירה בעניין איסור התנועה המוחלט אשר נאכף בכביש החוצה את צומת בית עווא ממזרח למערב.

2. אני משמש כמנכ"ל העיירה בית עווא בה מתגוררים כעשרת אלפים תושבים.

לגבי פתיחת הצומת

3. בניגוד להצהרות הצבא, הצומת המשיכה להיות סגורה בחלק משעות היום ובכל שעות הלילה עד כשבוע לאחר הדיון הקודם שהתקיים בעתירה (23.2.2007). כך היה, דהיינו, שמאז חודש ספטמבר 2006 ועד סוף חודש פברואר 2007, הצומת הייתה פתוחה רק בין השעות 7:00 בבוקר עד 19:00 בערב, וזה במקרה הטוב. לעיתים קרובות היו פותחים מאוחר יותר וסוגרים מוקדם יותר. גם במהלך שעות היום היו עושים בעיות שונות לאנשים שביקשו לעבור. לעיתים היו מחזירים אותם, מעכבים אותם וכדומה.

4. רק כשבוע לאחר הדיון ראינו שמתאפשר מעבר בצומת גם בשעות הערב והבוקר המוקדמות.

5. כך למשל, ביום 3/1/2007 בשעה 17:55, הגעתי למחסום, אחרי עבודה ברמאללה. באתי מכיוון אל-מג'ד, אחרי שהורדתי אדם שנסע איתי מדאהריה והתכוונתי לחזור לביתי בבית עווא. שערי המחסום היו נעולים. היה שם עוד אזרח שנהג בסובארו לבנה והיינו צריכים לעבור צפונה לכיוון בית עווא. ניסינו במשך כשעה וחצי לקרוא לחיילים על-מנת לפתוח, בזמן שירד גשם שוטף. לא היה כל מענה. בעקבות זאת נאלצנו לחזור דרומה, מרחק של 30 קילומטרים, ארבעים דקות נסיעה בתנאי מזג אוויר קשים.

6. הצהרות המשיבים שניתנו לבית משפט זה, וגם אלה שנאמרו במהלך הדיון בעתירה בו נכחתי לא היו נכונות.

המשך הפגיעות בתושבי בית עווא בשל האיסור על תנועה בכביש הרוחב

7. בעלי האדמות לא יכולים ולא מצליחים במהלך השנים האחרונות להגיע ולעבד את אדמותיהם שבסביבת הכביש היוצא מצומת בית עווא לכיוון פקיקס.

8. במהלך כמה שנים נעשו ניסיונות לתאם באופן פרטני הגעה של מספר חקלאים לאדמות שלהם במהלך עונות המסיק או הקטיפ, אבל לי לא ידוע על אף אדם שקיבל היתר או אישור להגיע לאדמות הללו.

9. אנשים לא מעיזים לגשת לאדמות בואדיות כי לאורך הכביש יש לצבא עמדות תצפית וכל מי שתופסים אותן באדמות, מגרשים אותן, מעכבים אותן ועושים לו בעיות. כאשר חיילים לא מונעים את הגישה לאדמות, עושים זאת המתנחלים על ידי התנכלות.

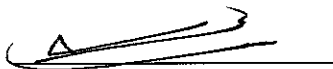
10. בשל מניעת הגישה לאדמות, החקלאים גם לא יכולים לעבד את האדמות ולתחזק אותן במהלך השנה. בעקבות כך גדלים באדמות עשבים רבים, והן הופכות למועדות יותר לשריפות. כך למשל, בשבוע שעבר היתה שריפה גדולה שכללה שטחים רבים של מטעי זיתים באזור ההרים. השריפה התפשטה עד כדי כך בגלל שהאדמות מוזנחות ועשב רב גדל בהן.

11. הכבישים החלופיים עליהם אנחנו נאלצים לנסוע מאז נסגר הכביש הראשי מבית עווא לדורא משובשים ולא ראויים למעבר כלי רכב. בשל רמת הבטיחות הירודה של הדרכים הללו, מתרחשות הרבה תאונות ורכבים מתהפכים. בבירור שערכתי עם המרכז הרפואי ועם נהגי אמבולנסים בבית עווא הם דיווחו לי על מספר רב של תאונות דרכים בקטעי הכביש הללו שגרמו להרבה פגיעות גוף^{לרבות} אין ברשותם רישום מסודר של תאונות הדרכים, ואולם לפי הערכתם, לא פחות מ-15 תאונות בחודש מתרחשות בקטעי הכביש הללו. חשוב לציין, שבכבישים אלה עוברים אוטובוסים מלאים בילדים והנסיעה מסכנת את חייהם.

12. בית עווא הינה עיירה מרכזית באזור בה שירותים שונים המשרתים את תושבי האזור ובהם שירותי בריאות, שירותי חינוך, ושירותים נוספים כאספקת מים. בית עווא אף היוותה מרכז מסחרי גדול. בשל סגירת הכביש וההארכה המשמעותית של הדרך שנגרמה בעקבות זאת, ממשיכים להיפגע תושבי כפרים אחרים, וכיום בעיקר תושבי הכפרים פקיקים, חירבת סלאמה וחורסה, שהיו רגילים לקבל שירותים שונים בבית עווא, ובכלל זאת שירותי רפואה, חינוך, רכישת מים ועוד.

13. סגירת הכביש ממשיכה לגרום לפגיעה כלכלית בכלכלת האזור.

14. אני מצהיר כי זהו שמך, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

16-07-07

תאריך

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר Mr. Abdul Samad אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 982265167, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונו תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
20861

לימור יהודה, עו"ד

16.7.2007

תאריך

28/7

תצהיר

אני הח"מ, עבד אלנאצר כאיד שאכר סויטי, ת"ז 996951273, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה כדלקמן:

1. אני נותן תצהירי זה בתמיכה לעתירה בעניין איסור התנועה מוחלט אשר נאכף בכביש החוצה את צומת בית עווא ממערב למזרח.
2. אני תושב בית עווא.
3. בבעלות משפחתי ואבי קאיד סוויטי, יותר מ – 1600 דונמים של אדמות, לאורך כביש הרוחב. חלקן הגדול חקלאיות. שתולים בהן עצי זית. כל האדמות הן מעבר למחסום בית עווא.
4. עד שנת 2000 היינו מגיעים לאדמות, מעבדים אותן ומטפלים בהן, וכך כל המשפחה הייתה מתפרנסת. האדמות מהוות עבור המשפחה מקור פרנסה חשוב, ועבור חלק מהמשפחה מקור פרנסה יחיד. רוב בני המשפחה הם חקלאים, ופרנסתם תלויה באדמות.
5. מתחילת 2001, בגלל המחסום ובגלל קשיי התנועה בצומת בית עווא, ובגלל שהצבא מונע מאיתנו מלהגיע ולהתקרב לאדמות, לא היינו באדמות שלנו. גם בגלל המתנחלים אנחנו לא יכולים להגיע לאדמות.
6. יש לנו בית שם, והבית נטוש משנת 2001. אף אחד לא יכול להגיע לשם, בגלל שהצבא והמתנחלים מונעים מאיתנו להתקרב לאזור. הבית נמצא לצד הכביש והגישה אליו היא דרך הכביש.
7. כתוצאה מזה שאנחנו לא מגיעים לאדמות, רבים לא יכולים להגיע לאדמות, מצבנו הכלכלי הולך ומדרדר. מצב האדמות קשה מאד כי אנחנו לא מצליחים לטפל בהן, ואנחנו לא יכולים להגיע לבדוק מה מצב העצים.
8. עשרות פעמים היו ניסיונות מצד המשפחה להגיע לאדמות, והצבא היה מונע מאיתנו בכח. המתנחלים גם מאיימים עלינו בנשק בכל פעם שניסינו להגיע, ומגרשים אותנו משם. תמיד הטענה של החיילים במחסום היא שאסור לנו להגיע לאזור. בכל פעם שהיינו מנסים לשכנע אותם שאלה האדמות שלנו, היו עונים לנו שאנחנו מסכנים את אלה שחיים שם.
9. הרבה פעמים כשניסינו להגיע לאדמות דרך ההרים, המתנחלים היו תוקפים אותנו ומחזירים אותנו בכח. הגשנו תלונות שמטרה על כך שהמתנחלים השתלטו על חלק מהאדמות, ועד כמה שאני יודע יש הליכים בעניין.
10. היו אירועים בהם המתנחלים ירו אש חיה וגרמו לפגיעות בכבשים.
11. במשך השנים האלה עקרו עצים, חיבלו באדמות והציתו. אנחנו לא יודעים אם זה הצבא או המתנחלים. רק ב- 1 ביולי חקלאי פלסטיני שהיה בקרבת האדמות, ראה מתנחל מצית את השריפה הגדולה שהשתוללה באותו יום, ושרפה חלק גדול מהשטח שלנו.
12. מאז שהוגשה העתירה ועד היום אנחנו לא מרגישים שיש שינוי בשטח, אנחנו לא יכולים להגיע לאדמות. החיילים וגם המתנחלים יחד לא מאפשרים לנו להגיע לאדמות. הם כל הזמן מאיימים עלינו בכח ובנשק ומסכלים כל דרך אפשרית להגיע לאזור. אנחנו היום חיים

בלי מקור פרנסה, האדמה התייבשה, אנתנו מבקשים במסגרת העתירה לאפשר לנו לשוב להגיע לאדמותינו ולבית שלנו, על מנת להתפרנס ולחיות בכבוד.
 13. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

תאריך

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום _____ הופיע בפני מר _____ אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה _____, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

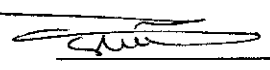
לימור יהודה, עו"ד

תאריך

תצהיר

אני הח"מ, צבי אלכסנדר קליד שאר, ת"ז 996951273, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה כדלקמן:

1. אין נאמן הצהיר בה באמתה לדיווח בד"ר איסר הקודם המוחלט אשר נאכל בתום החזרה אז צומת במחלוקת.
2. אין גושב ב"מ מחלוקת.
3. בקצול משפחה ואדי קליד סוויט, וגר מ-1600 צומת באמתה, אלא כפי הוחרב חלקן.
4. הצול חקלאי. שטחים בקו דלי ז"ג. באמתה הן מצבר למחסום סוף מחלוקת.
5. מצד שטח 2000 הינו מרצ באמתה מצד און ומחלוקת בהם, וכך בא שטח המשפחה הגרמנית.
6. האמת מחלוקת צדו המשפחה מקד מצד פיוסה חשוק, וצדו חלק המשפחה מקד פיוסה יחיד.
7. רוב בני משפחה הם חקלאי, ופיוסה גלוי באמתה.
8. מחלוקת 2001, בקול המחסום ופול קשי המנויה בזמנה במחלוקת, ובכל מהצדא מונח מחלוקת.
9. מצדו ומחלוקת באמתה לא הינו באמתה שאלו. גם בקול המחלוקת אמת לא יכולה לקד באמתה.
10. יש לנו ב"מ שם, והב"מ נסוף מחלוקת 2001. אף אחד לא יכול לקד שם, בקול מחלוקת.
11. המחלוקת מונח שמתן ומחלוקת לא יאמר. הב"מ נמצא מצד הכביש והשטח אלו הוא צדד הכביש.
12. במחלוקת מצד שאמתנו לא מקד באמתה רוב לא יכול לקד באמתה. מחלוקת הכביש הוא ומחלוקת, מקד באמתה קשה מאד כי אמתנו לא מצליח אלא בהם ואמת לא יכול לקד באמתה.
13. עשית פדמח היו נסיונה מצד המשפחה לקד באמתה וגלסא היה מונח מחלוקת בכח. המחלוקת.
14. מאימח ח"מ בקשק בב פדמח שנינו לקד, ומחלוקת אמתנו שם.

חתימת המצהיר

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר צבי אלכסנדר קליד שאר אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 996951273, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה

20861-3
לימור יהודה, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, דב אלסטר קליב גלר 1940, ת"ז 996951273, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה כדלקמן:

הנהגות:

אחיד העצמא לא החליף במתוסס גיו שאסור לנו לרד לאסור. כל פדו שהיו תנסו לשכנע אותו
שלא הוא עצמא שלו, היו עונים לנו שאנחנו מסכים את אלה שחייבם.

9. הרבה סממני נפישות לעד אבנא דין ההרס התנחל היו לוקפים אותו ומצופי אותו דבא. הלשן ולונה האטרה א כן שמתחלץ הפולסו א התאבדות א תב כהא שני יודו יי הניב דננין.

10. היו אלוף קבש התנחל יו אש חיה לרמו אפידול קרבש.

11. קאסר השנז הולח דהני דבש חילי חיה

10. היו ארבעה בנים המתחלפים יורו אב חיה נכדו אפרים בן שש.
11. במסך השני הולך יקנו עצי, חיבולו הוא צמח יוקצי. אנתו לא יוצא אב זה הרבה אב המתחלף.
12. העיריפה הנדולה שהחוללה בארץ יוסף וסופה חלק צפון מושבה אלת.

אזכרה. החיות עם החוקים יחד לא מאפשרת לנו להיות אזכרה. הם ב' המון ואיננו חזקו כמו
ובזמן המסלול כל דבר אפשרי להיות אזור. אזכרה היא חיה כלי מקור פנימית האזכרה והיכרות
ואזכרה המקרה במסגרת הדעה אפשר לנו לשם להיות אזכרה וזאת שאלו, א' מנה ואיננו

חתימת המצהיר

אי שור

אני החי"מ, עויד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר דוד יצחק זלמן אשר זהיתיו לפי ת"ז שמספרה 996951273, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונית תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור
20861
לימור יהודה, עו"ד

29/4

ת צ ה י ר

אני, הח"מ, חאפז בדואי מוחמד מוחמד, נושא תעודת זהות מספר 924337652, לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. אני נותן תצהירי זה בתמיכה לעתירה בעניין איסור התנועה המוחלט אשר נאכף בכביש החוצה את צומת בית עווא ממזרח למערב.
 2. אני בן למשפחת ג'דאללה, המתגוררת שני קילומטרים מזרחית לצומת בית עווא, במעלה כביש הרוחב.
 3. מזה כשבע שנים שביתנו מנותק מגישה לכל מקום אחר, בגלל סגירת הכביש העובר ליד ביתנו והמחבר את אזור בית-עווא לדורא. הדרך לביתנו נחסמה, וכיום אין לנו דרך לצאת מהבית.
 4. לפני האינתיפאדה, זה היה כביש ראשי ששימש אותנו כדי להגיע מביתנו לכל מקום אחר. כלי רכב רבים היו עוברים בו, לרבות אוטובוסים ומוניות בהם היינו יכולים לעשות שימוש. כיום, ולמרות שהודיעו לנו שהאיסור לנסוע בכביש לא חל עלינו, איננו יכולים לנסוע על הכביש בעצמנו, כי אין לנו רכב ומאחר שתמיד היינו תלויים בתחבורה הציבורית בכביש.
 5. בשנים האחרונות אנחנו יוצאים מהבית רק לצרכים דחופים כמו מזון או תרופות. גם אז, אנחנו עושים זאת דרך ההרים, בדרכים קשות ומסוכנות, על מנת להגיע לבית עווא.
 6. פעמים רבות כשניסינו ללכת על הכביש, או בקרבתו, הותקפנו על ידי חיילים או מתנחלים. כך למשל ביום 16.9.06 מתנחל התקרב לבתים שלנו, וראה את בני גיסי שהיו בקרבת הכביש יחד עם העזים. המתנחל התקרב אליהם והתחיל לאיים עליהם בנשק, ולזרוק אבנים לעבר העזים. ביום 23.9.2006 מתנחל התחיל לרדוף אחרי הילדים שלנו, שהיו בקרבת הכביש, ותקף אותם באבנים.
- ביום 6.3.2007, בסביבות השעה 14:00 בזמן שהדוד שלי בדוי מחמד מחמד היה בקרבת הבית במטע הזיתים עם הכבשים שלנו, חיילים תמושים ירו לעברו. אשתי התקשרה לצלב האדום, ודיווחה להם. החיילים איימו על בני משפחתי שיהרגו אותם אם ימצאו מי מאיתנו עוד פעם מחוץ לחצר הבית. הם אמרו שאסור לנו להגיע למטע הזיתים וללכת על הכביש ולעבור בדרך הוואדי. אשתי שאלה אותם איך נגיע לבית עווא, או לכל מקום אחר שהוא, אם הדרך לאורך הכביש אסורה ואם דרך ההרים גם אסורה. החיילים השיבו שלא מעניין אותם. לשאלת עובד הצלב האדום ענו החיילים שאסור לפלסטינים לנסוע על הכביש או להתקרב אליו, ושגם לעבור או להיות בואדי זה אסור, ולחרוש או לנטוע עצים גם זה אסור, ושם יתפסו אותנו בעתיד יעשו לנו בלגן גדול.

7. מאז סגירת הכביש, אין לנו חיים חברתיים וכמעט ונותקו הקשרים המשפחתיים עם משפחתנו המורחבת. אנחנו לא מבקרים אף אחד וקרובינו לא מגיעים אלינו.
8. הילדים שלי הפסיקו ללכת לבית הספר בגלל שהם לא יכולים ללכת על הכביש ובגלל פחד מהמתנחלים. כדי להגיע לבית הספר, הם היו צריכים ללכת כשעה וחצי עד שהגיעו לפקיקים או לכפרים מסביב. מספר פעמים היו נתונים לאיומים והתנכלות מצד מתנחלים כשעשו דרך זו.
9. גם מבחינה כלכלית מצבנו גרוע ביותר. גם אני וגם יתר הגברים במשפחה, מתקשים מאוד למצוא עבודה ולהגיע לעבודה בגלל חוסר האפשרות לנוע על הכביש. קשיי התנועה בשל סגירת הכביש מקשים מאוד לצאת ולחזור לבית, ופוגע באפשרותנו למצוא פרנסה.
10. סגירת הכביש ובידודנו מקשה מאוד על קבלת טיפול רפואי והגעה לטיפולים רפואיים. הדבר מסוכן במיוחד ומפחיד במיוחד כאשר נדרש טיפול רפואי דחוף. הבן שלי בן חמישה חודשים סובל ממחלת לב. בימים האחרונים התברר שהוא צריך לעבור ניתוח מסובך בלב. אשתי לקחה אותו פעמיים בשבוע לבית חולים בחברון. בשל סגירת הכביש, כדי להגיע היא צריכה ללכת שעה וחצי ברגל דרך ההרים.
11. טענת הצבא שמגבלות התנועה ברגל חוסרו, איננה עולה בקנה אחד עם המציאות. למשל, רק לפני כשבועיים, ביום 4.7.2007 הצבא ערך אצלנו חיפוש, ואחד החיילים אמר לנו שיירו בנו אם יראו אותנו על הכביש הראשי. כמו כן חיילים שהיו אצלנו לפני כשלושה שבועות אמרו לנו שאסור לכבשים שלנו לחצות את הכביש לאדמות בצד השני. ביום שישי שעבר, 13.7.2007, בסביבות השעה 16:00 אח"צ, קרובי משפחה שלנו היו עם עדר העזים שלהם בקרבת הבית. מתנחל שעבר במקום צעק לעברם שייכנסו לבית. זמן קצר לאחר מכן הוא חזר כשהוא מלווה בחיילים. הם צעקו על בני המשפחה ואמרו להם שאסור להם לרעות את הצאן באזור שבסביבת ההתנחלות. כל ההסברים והטענות של בני משפחתי לא הועילו. הם איימו והפחידו את הנשים והילדים.
12. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

תאריך

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר מ.ר. 974337657 אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 974337657, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
מ.ר. 20861

לימור יהודה, עו"ד

16.7.2007

תאריך

30/4

תצהיר

אני הח"מ, צפיה מוחמד, ת"ז 984505156, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהירה בזה כדלקמן:

1. אני נותנת תצהירי זה בתמיכה לעתירה בעניין איסור התנועה מוחלט אשר נאכף בכביש החוצה את צומת בית עווא ממערב למזרח.
2. אני בת למשפחת ג'דאללה, שמתגוררת לצד הכביש הסגור בין בית עווא לפקיקיס.
3. אנחנו 7 שנים לא נוסעים על הכביש בגלל שהצבא והמתנחלים מונעים מאיתנו לנסוע וללכת על הכביש.
4. עד סוף שנת 2000 היינו נוסעים והולכים על הכביש באופן חופשי. היינו מגיעים הביתה באוטו, הייתה תחבורה ציבורית, מוניות, היינו מגיעים הביתה ללא בעיות. היום אנחנו סובלים מקשיי תנועה קשים בגלל סגירת הכביש.
5. ביום 12 ביולי קרה אירוע עם הצבא. היינו בדורא לצורך טיפול רפואי לילד בן ה-7 חודשים. היה לו חום גבוה ולקחנו אותו לרופא בדורא. החיילים שמאבטחים את נגהות תפסו אותנו. הם אמרו לנו שאם לא נתזרזר עכשיו ירו בנו, ושאסור לנו להיות באזור הזה. הם הפחידו את הילדים. המשכנו בדרכנו ולא שמענו לחיילים.
6. לפני שבועיים היה לילד חום מאד גבוה. הזמנו אמבולנס מבית עווא, השעה היתה 20:30. החיילים במחסום עיכבו את האמבולנס לחצי שעה, ורק אחרי שהצלב האדום התערב, החיילים הרשו לאמבולנס להתערב (צ"ל להיכנס) אבל אמרו שזה חד פעמי ושצריך להיות תיאום. אמרו לאמבולנס שהוא יכול להיכנס לחמש דקות, רק לקחת את הילד ולצאת.
7. ביום רביעי שעבר, כשהילד היה חולה, התקשרנו לצלב האדום. הצלב האדום דיבר עם המת"ק ואישרו לאמבולנס להיכנס. האמבולנס חיכה במחסום עד שהגיע האישור מהמת"ק.
8. בכל פעם שקורה משהו צריך אישורים וזה לוקח זמן, עד עכשיו במזל לא קרה משהו.
9. חיילים הרבה פעמים באים, נכנסים לבתים וסתם מתנכלים לנו.
10. החיילים אמרו לנו שאסור לרעות עם הכבשים רחוק מהבית, רק בסביבת הבית.
11. אני מצהירה כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

תאריך

חתימת המצהיר

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום _____ הופיע בפני מר _____ אשר זיהיתו לפי ת"ז שמספרה _____, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

תאריך

לימור יהודה, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, לרשימת מועמדים, ת"ז 984505156, לאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה כדלקמן:

1. יני נואה חזיתי זה במחילה לצאתה בענין איסור הענידה המוחלט אשר נאסר בקביעת החלטה אחרת.
2. אני בה משפחה ג'טאלה, שמעורה לצד הרב הסגור בין בה דואר אפקקים.
3. אנוני ד שני לא נוסף על הרבין קבל שולבא והמחלף מונדף מאלהן איסור וללא א הנבין.
4. צד סוף שנה 2000 הינו נוסף והולכ על הרבין באופן חופשי. הינו מנידף הבאה באלט, הנה מחבורה ציקוויג, מנידף והינו ~~מנידף~~ מנידף הבאה ללא בליג. היום אנוני סבאף מנידף מונדף ישע בקבל סגור הרבין.
5. ביום 12 ביולי קרה אירוע צד הצבא. הינו בקומו לצוק סיפול רפסוי ציד בן ה-7 חודש. היה לו חוש לבנה ולקחנו אמו ארפא דבוא. החילף שמאכטחז אה צלחה אפס אומן. הם אחרו אה שאל לא נחשו דבין ירו בן, וסאסור אה אהיה באסור הצה. יש הפחיו אה היצף.
6. אפס שקוצי היה ציד חוש מאד לבנה. הצמנו אמבולנס מביג צולו, השעה היה 2030. ~~היה~~ החילף במחסום צדמו אה האמבולנס אחצי שעה, ויק אחר שהצב הוצעו העדפ, החילף הרשו להינס אחר צקת, ריק לבנה אה היצ וצבא.
7. ביום רבעי שעה, רשחיל היה חולה, היקשינו לצד האבם. הצבא האבם ציבור צד העץ ואשרו אמבולנס להינס. האמבולנס חיה במחסום צד שער בוסור מהמק.

שאלה

חתימת המצהיר

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מרצק צאבה מחתב מחשבה אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 984505156, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונו תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
20861
לימור יהודה, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, צביה מוחמד, ת"ז 984505156, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה כדלקמן:

8. הכל פלג שקורה משנה ליד אשור ונה לוקח לנא, אך דנשי במא לא קרה משנה.
9. חילא הנקה פלגא באש, וננס אכגא וסגא מנאליא לנ.
10. החילא אלה לנ אסור לנ אלה א הנקש רחוק לנהא רן ססקמת הקא.

חתימה

חתימת המצהיר

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16-7-2007 הופיע בפני מר צביה מוחמד אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 984505156, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
מ.י. 20861

לימור יהודה, עו"ד

תצהיר

אני הח"מ, אירית בלאס, ת"ז 040089989, לאחר שהוזהרתי כי עלי לומר את האמת, וכי אהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא עשה כן, מצהירה בזאת כדקלמן:

1. אני מתמחה באגודה לזכויות האזרח.
2. ביום 16 ביולי 2006 נסעתי עם עו"ד לימור יהודה לאיזור בית עווא על מנת לגבות תצהירים. בביקורינו את משפחת ג'דאללה, הגיעו שלושה חיילים לבית המשפחה, על מנת לברר בדבר הרכב שחנה מחוץ לבית. החיילים אמרו שהם ממוצב אדוריים.
3. עו"ד יהודה שאלה את החיילים, האם ידועה להם הנחייה על פיה בני משפחת ג'דאללה רשאים ללכת או לנסוע על הכביש. החיילים השיבו, כי לא ידוע להם על הנחייה כזו, וכי ההנחיה היחידה המוכרת להם היא שאסור לכל הפלסטינים לנסוע או ללכת על הכביש.
4. החיילים הוסיפו, כי לפי מה שידוע להם בני המשפחה המתגוררים במקום רשאים ללכת ברגל לפקיקיס דרך שלוחה בהרים.
5. בתשובה לשאלה באשר למגבלות גישה של בני המשפחה לאדמות, החיילים הראו באופן כללי ולא ברור את גבולות השטח אליו מותר לבני המשפחה להגיע. גבולות השטח עליהם הצביעו החיילים מצומצמים בהרבה משטחן של אדמות המשפחה ולפי מה שהתרשמתי מסתיימים במרחק קצר למדי מהבית.
6. השיחה התקיימה בנוכחותי.
7. אני מצהירה כי זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

אירית בלאס

חתימת המצהיר

17/7/07

תאריך

אישור

אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 17.7.2007 הופיעה בפני גב' אירית בלאס המוכרת לי אישית, ולאחר שהוזהרתי כי עליה לומר את האמת וכי תהיה צפויה לעונשים הקבועים בחוק אם לא תעשה כן, אישרה את נכונות תצהירה הנ"ל וחתמה עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
מ.ג. 20861
לימור יהודה, עו"ד

17.7.2007

תאריך

32/4

תצהיר

אני, הח"מ, דורון אפרתי, נושא תעודת זהות מספר 066678111, לאחר שהוזהרתי כי עלי לאמר את האמת, וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בכתב כדלקמן:

1. שירתתי בשירות סדיר בין 31.3.2003 - 20.3.2006. במסגרת שירותי שירתתי בגדוד לביא, שהינו גדוד חי"ר ייעודי. בזמן שירותי הגדוד הופקד על אבטחת גזרת דרום הר-חברון.
2. בשנתיים שבין סוף 2003 ועד מרץ 2006 שירתתי במוצב אדוריים, ובהתנחלויות עתניאל, שמעה, נגוהות, בית חגי, פני חבר, עשאהל (למעט שלושה חודשים בקיץ 2005 בהם שירתתי בעיר חברון).
3. בתדריכים שניתנו לפלוגה שלנו הפקודות שקיבלנו היו שעלינו למנוע מפלסטינים להתקרב להתנחלויות ולמוצבים צבאיים, ושאלם פלסטינים מתקרבים עלינו לגרש אותם מהמקום. לרוב לא הוגדרו גבולות גזרה מדויקים אבל תמיד היה מדובר בכמה מאות מטרים מהגדר ההיקפית של ההתנחלות או המוצב.
4. המקום הראשון ששירתתי בו ושבו הוסברו לנו הפקודות היה בבסיס עותניאל. שם הורו לנו, שעלינו למנוע התקרבות של פלסטינים למוצב מעבר לנחל חברון שלהערכתי הוא נמצא כ-600 מ' מהמוצב. המוצב נמצא כ-300 מ' מתחת להתנחלות. לגבי פלסטינים שהיו מגיעים לאזור האדמות שמסביב להתנחלות מכיוונים אחרים, היה הרבש"צ קורא לצוות כוננות בליווי מפקד הפלוגה לבוא ולעכב פלסטינים שהתקרבו. מדובר בפלסטינים שהתקרבו לאדמות המצויות במרחק מאות מטרים מההתנחלות.
5. בתדריך הורו לנו, כי במידה שפלסטינים מתקרבים למוצב יש לגרש אותם, אף על פי שזה אדמות שלהם. במידה שהפלסטינים לא התרחקו ולא יצאו מ"המרחב האסור" נדרשנו לעכב אותם במוצב או בשטח, למרות שהיה ברור ואף נאמר לנו שאלו אדמות שלהם. עיכוב במוצב כולל קשירת הידיים מאחורי הגב עם אזיקון, וכיסוי העיניים בפלגלית למשך 3-4 שעות. אני זוכר שבהזדמנויות שונות מפקד המחלקה הורה לנו שבמקום לקחת פלסטינים למוצב נעכב אותם בשטח, באמצעות החרמת תעודות זהות למשך 3-4 שעות.
6. הפקודות הללו היו תקפות וחזרו עליהם בכל התדריכים גם בשאר ההתנחלויות בהן שירתתי. השטחים מהם היינו צריכים להרחיק פלסטינים השתנו ממקום למקום, ואולם בכלם מדובר היה במרחק ניכר שאני מעריך אותו במאות מטרים.
7. פעמים רבות רבש"צ ההתנחלות היה מתקשר למפקד הפלוגה ומודיע לו שיש פלסטינים בקרבת ההתנחלות, ושהוא דורש שנבוא ונעכב את הפלסטינים. המ"פ היה מקפיץ צוות כוננות למקום. היו מקרים בהם המ"פ העדיף לגרש את הפלסטינים מסביבת ההתנחלות ואולם הרבש"צ התעקש שהם יעוכבו, ב"נוהל המלא" של עיכוב במוצב. שמעתי שיחות אלה באופן אישי בזמן שהוצבתי בחפ"ק המ"פ במהלך כשמונת החודשים האחרונים לשירותי.
8. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימת המצהיר

16/7/07

תאריך

אישור

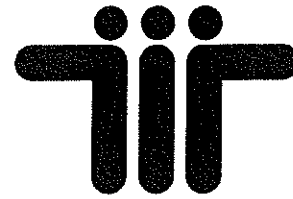
אני הח"מ, עו"ד לימור יהודה, מאשרת בזה כי ביום 16.7.2007 הופיע בפני מר דורון אפרתי אשר זיהיתיו לפי ת"ז שמספרה 066678111, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות תצהירו הנ"ל וחתם עליו בפני.

עו"ד לימור יהודה
מחבר
20861
לימור יהודה, עו"ד

16.7.2007
תאריך

33/17

האגודה לזכויות האזרח בישראל
جمعية حقوق المواطن في اسرائيل
The Association for Civil Rights in Israel

5 במרץ, 2006
 ש/16546

לכבוד
 אל"מ יאיר לוטשטיין
 היועץ המשפטי לאיו"ש
 בפקס: 02-9977326

לכבוד
 תא"ל אביחי מנדלבליט
 הפרקליט הצבאי הראשי
 בפקס: 03-5694370

שלום רב,

הנדון: הוראות בלתי חוקיות – מניעת גישה לאדמות בניגוד להתחייבות הצבא בג"צ 9593/04

לאגודה לזכויות האזרח הגיעה עדותו של חייל ששרת בחודשים האחרונים במסגרת שירותו הסדיר בגזרת דרום הר-חברון (מוצב אדוריים, והתנחלויות בית חגי, עתניאל, נגוהות, שמעה). נוכח זאת, שהוא עדיין בשירות סדיר, העדיף בשלב זה שלא נמסור את שמו.

לדבריו, בתדריכים שניתנו לו ולחיילים הנוספים המשרתים עמו הובהר, כי חל איסור על פלסטינים להתקרב למרחק של כ-500 מ' מהתנחלות או בסיס צבאי. החייל הבהיר כי הנוהל הוא, שפלסטיני הנכנס לאדמות אלה יעוכב למשך מספר שעות (3 עד 4 שעות). במהלך העיכוב, עיניו מכוסות בפלנלית וידיו נקשרות באזיקונים. לדבריו, פעמים רבות החיילים מעדיפים להסתפק בסילוקם של הפלסטינים מהמקום, ואולם מי שהתעקש בדרך-כלל על עיכובם של הפלסטינים, קשירת ידיהם באזיקונים וכיסוי עיניהם בפלנלית (כלומר ביצוע ה"נוהל המלא") הינם הרבש"צים של ההתנחלויות.

בהכירנו אירועים רבים בהם מסולקים פלסטינים מאדמותיהם שבסביבת התנחלויות, יש מקום להניח, כי הוראות דומות ניתנות לחיילים אף בגזרות אחרות בשטחי הגדה המערבית.

במסגרת בג"צ 9593/04 ניתנה הצהרתו והתחייבותו של היועץ המשפטי לממשלה, בדבר זכותם של החקלאים הפלסטינים לגשת לאדמותיהם בכל עת, ובדבר חובתו של המפקד הצבאי להגן ולהבטיח זכות זו, אשר ניתן להגבילה, אך בהתרחש אירועים חריגים אשר יחייבו הוצאתו של צו שטח צבאי סגור. לפי המידע שנמסר באופן מפורש הן לבית המשפט והן לח"מ במסגרת ההתדיינות בבג"צ האמור, לא הוצאו בכל אזור דרום הר-חברון צווי שטח צבאי סגור. כמו כן, גם הצווים שהוצאו באזורים אחרים פקעו לפני מספר חודשים, ולפי הידוע לנו, טרם חודשו.

אשר על כן, מדובר בהוראות הנגועות באי-חוקיות כפולה:

ראשית, ההוראות הנגועות למניעת גישה לאדמות סביב התנחלויות עומדות בסתירה להתחייבויות ולהצהרות שניתנו על ידם בפני בית המשפט הגבוה לצדק במסגרת בג"צ 9593/04.

שנית, ההוראות הנגועות ל"נוהל העיכוב" פסולות באשר מקבעות הן נוהל של עיכוב לצורכי ענישה, דבר האסור מכל וכל.

אין אנו יודעים מי הדרג שנתן את ההוראות, עם זאת ברור, כי יש לבטלן בדחיפות, ולדאוג לכך שדבר הביטול יגיע לידיעת כל הנוגעים בדבר.

בכבוד רב,

לימור יהודה, עו"ד

העתק: עו"ד ערן אטינגר, מחלקת הבג"צים, פרקליטות המדינה – בפקס: 02-6467011

YOAMASH

בלמ"ס

-1-

אזור יהודה ושומרון
 לשכת היועץ המשפטי
 ת.ד. 5, בית אל 90631
 טל': 02-9977071/711
 פקס: 02-9977326
 622606 - 200/00
 ו' בניסן התשס"ו
 4 במאפריל 2006

לכבוד

עו"ד לימור יהודה

האגודה לזכויות האזרח בישראל

בפקס: 02-6521219

ח.נ.

הנדון: הוראות בלתי חוקיותמניעת גישה לאדמות בניגוד להתחייבות הצבא בבג"צ 9593/04

שלך: ש/16546 מיום 5.3.06

1. הריני לאשר קבלת מכתבך שבסימוכין.
2. במכתבך האמור טענת, כי לאגודה לזכויות האזרח הגיעה עדות של חייל ששירת בחודשים האחרונים במסגרת שירותו הסדיר בגזרת דרום הר-חברון, ממנה עולה כי בגזרה זו ניתנות הוראות בלתי חוקיות המנוגדות להתחייבות המדינה בבג"צ 9593/04 ראשד מוראר ואח' נגד מפקד כוחות צה"ל באזור. כן נטען, כי בגזרה זו ניתנות הוראות המקבעות נוהל של עיכוב לצורכי ענישה.
3. פנייתך הועברה לבדיקת גורמי החטיבה המרחבית יהודה, האמונה על מתן הוראות לכוחות הפועלים בגזרה זו. מהתנייחות גורמי החטיבה עולה, כי אין הוראה גורפת המונעת הגעת פלסטינים לאדמות הסמוכות ליישובים ישראלים או מחנות צבאיים בגזרת דרום הר חברון, כפי שנטען על ידכם. בהתאם למידע שנמסר לנו, מגבלות הגישה מוטלות אך במקרים קיצוניים וחריגים, בהם מתעורר סיכון ביטחוני חריג ונקודתי, או במקרים נקודתיים בהם ישנה מחלוקת בדבר שאלת זכויות הבעלות בשטח וטרם התקבלה הכרעה בעניין.
4. בכל הקשור לטענות האחרות בדבר נוהל העיכוב לצורכי ענישה, הרי שמהתנייחות הגורמים הרלוונטיים עלה, כי לא קיים נוהל או הנחיות חטיבתיים כאמור, וזאת מלבד הנחיות בדבר הצורך בעריכת בידוק ביטחוני הולם, במקרים הדורשים כך, לתושבים המתקרבים למחנות צבאיים או יישובים ישראלים בגזרה המדוברת, וזאת נוכח האיומים הביטחוניים הברורים.
5. לצד כל האמור לעיל, הנחינו את גורמי החטיבה לחדד את ההנחיות שהוזכרו לעיל לכוחות הפועלים בגזרה המדוברת, וזאת במטרה לוודא שבשטח לא ניתנות הנחיות שונות מהנחיות החטיבה בנושא זה.

6. לידעך.

בברכה,

יאיך
 היועץ
 לומשטיין,
 אל"מ
 המשפטי

בלמ"ס

622606

34/1

האגודה לזכויות האזרח בישראל
جمعية حقوق المواطن في اسرائيل
The Association for Civil Rights in Israel

7 במאי, 2007
ש/17425

לכבוד
עו"ד גלעד שירמן
מחלקת בג"צים
פרקליטות המדינה
בפקס: 02-6467011

שלום רב,

**הנדון: בג"ץ 3969/06 ראש מועצת הכפר דיר סאמט ואח' נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
בקשה לפרטים נוספים**

בהמשך לכתב התשובה שהוגש על ידכם במסגרת העתירה שבנדון ביום 22.4.2007 ואשר התקבל במשרדנו ביום 30.4.2007 (ובדוא"ל ביום 29.4.2007) נבקש לקבל פרטים נוספים ומפורטים יותר, בהתאם לתקנה 11 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, תשמ"ד-1984, בשאלות ובעניינים שהוזכרו בכתב התשובה, והדורשים הסבר ופירוט נוספים:

1. סעיף 11 לתצהיר התשובה – בסעיף זה נכתב, כי החטיבה המרחבית ערכה בזמן האחרון שלוש ביקורות בצומת, ואולם, לא נמסרו התאריכים והשעות בהן נערכו ביקורות אלה. נבקש פירוט של מועדים אלה.

2. סעיף 13 לתצהיר התשובה – בסעיף יש התייחסות להחלטה, לפיה בתוך חודש יינתנו היתרים לתושבי חירבת פקיקיס לתנועה בציר הרוחב. בסעיף זה וכן בהמשך התגובה חסר פירוט, בין השאר, בהיבטים אלה:

2.1. לכמה תושבים הוחלט שיינתנו היתרים

2.2. מה יהיה נוסח ההיתרים, האם מדובר בהיתר לאדם, למשפחה, האם יונפקו לילדים קטנים, תינוקות

2.3. מהו ההליך בו אמורים ההיתרים להינתן (או לא להינתן) ואילו תנאים, מסמכים או פרטים יידרשו, אם יידרשו, לצורך נתינתם

2.4. האם ההחלטה כוללת מתן היתרים לתנועה ברכב, האם יינתנו לכל כלי הרכב, האם יינתנו לכלי רכב ציבוריים שמשרתים את התושבים, ומהי הפרוצדורה והתנאים לנתינתם

2.5. באילו שעות יתאפשר מעברם של תושבי חירבת פקיקיס בציר הרוחב, והאם המעבר יתאפשר לשני הכיוונים (פקיקיס-בית עווא, בית-עווא-פקיקיס)

3. סעיף 28 לתצהיר התשובה – בסעיף נכתב "בנוסף, בשנים האחרונות, הכפר בית עווא הוכיח עצמו כמוקד טרור בעייתי במיוחד. הכפר מתאפיין בתושבים רבים המעורבים בפעילות מטעם חמאס, כולל מספר פעילים אשר ידועים כסיענים של מגיד דודין, שהינו מבוקש חמאס בכיר..." (סעיף 20 לתגובה). נבקש לקבל את הנתונים על בסיסם נטענה טענה זו. בכלל זאת, נבקש להבהיר ולפרט עניינים אלה:
- 3.1. האם לטענתכם מדובר בתושבים המעורבים בפעילות חבלנית-צבאית מטעם החמאס או שמא בפעילות פוליטית;
- 3.2. בכמה חשודים בפעילות חבלנית מדובר;
- 3.3. אילו פיגועים יצאו מהכפר האמור במהלך 7 השנים האחרונות (מאז פרוץ האינתיפאדה השנייה);
- 3.4. כמה תושבים מבין תושבי הכפר הועמדו לדין או הושמו במעצר מנהלי בגין השתתפות בפעילות חבלנית ובגין אילו עבירות.
4. סעיף 29 לתצהיר התשובה – בסעיף נטען, כי "באזור הכפר נרשמו בשלוש השנים האחרונות עשרות אירועים, אשר כללו מספר אירועי ירי, הנחת מטענים, מעל 50 אירועי זריקת אבנים, חלקם אירועי זריקת אבנים מאסיביים כלפי כוחות צה"ל, וכ-10 אירועי זריקת בקבוקי תבערה. אירועים אלו הביאו למותם ולפציעתם של מספר אנשים". בהמשך הסעיף הובא פירוט אך של מספר אירועים. לפיכך נבקש לקבל פירוט של רשימת האירועים המלאה, שהתרחשה בגזרה הרלבנטית לעתירה דנן, תוך פירוט נתוני האירועים (לרבות מיקום האירוע על ציר הרוחב באזור האסור/בקטעי כביש אחרים).
5. המשך סעיף 29 - לגבי שלושת האירועים שכן פורטו נבקש פרטים נוספים:
- 5.1. האירוע ב-14.12.2000 – האם בזמן האירוע הייתה בצומת נוכחות כוחות הביטחון? האם להערכת המשיבים נוכחות כוחות בזמן אירוע זה הייתה מונעת אותו או מאפשרת סיומו בדרך אחרת? כיצד איסורי התנועה על ציר הרוחב עשויים היו למנוע אירוע זה?
- 5.2. האירוע ב-4.2.2002 – היכן בדיוק מוקם המטען החוטף? האם פתיחת הציר לתנועת פלסטינים לא הייתה יכולה להביא להפחתת הסיכון להנחתו של מטען זה?
- 5.3. האירוע ב-28.9.2005 – היכן בדיוק מוקם המטען? כיצד איסורי התנועה בציר הרוחב הועילו למניעת התרחשותו של אירוע זה?
6. סעיף 30 לתצהיר התשובה – האם איזה מניסיונות החדירה ליישוב נגוהות בוצע מכיוון ציר הרוחב?
7. סעיף 31 לתצהיר התשובה – מתי התרחש אירוע זה והיכן בדיוק מוקם המטען?

8. סעיף 32 לתצהיר התשובה – בסעיף נטען כי מדובר באחד הצירים המסוכנים ביותר ביהודה ושומרון, ואולם לא הובאו כל נתונים המבססים מסקנה והערכה זו. נבקש לפיכך לקבל, לשם השוואה בלבד, את רשימת האירועים (יידוי אבנים, זריקת בקבוקי תבערה, הנחת מטענים, ירי וכיו') שהתרחשו לאורכו של כביש 60 בקטע מחברון ודרומה.
9. סעיף 40 לתצהיר התשובה – מהאמור בסעיף עולה לכאורה, כי היעדר נוכחות משמעותית של כוחות צבא לאורכו של כביש הרוחב היא הסיבה המרכזית ואולי היחידה להחלטה על סגירת הכביש לתנועת פלסטינים. אם לא זו הטענה נבקש הבהרה והסבר באשר לגורמים הנוספים המביאים להכרח הנטען בסגירת ציר הרוחב. בכל מקרה, נבקש פירוט באשר לכוח האדם הדרוש על מנת שתהיה נוכחות משמעותית של כוחות צבא במקום.
10. סעיף 40 לתצהיר התשובה – בסעיף נכתב, כי למרות שננקטו אמצעים ביטחוניים שונים, עדיין המפקד הצבאי סבור שאין בהם די ויש צורך גם באיסור תנועת פלסטינים בכביש הרוחב. טענה זו איננה מבהירה, מדוע אמצעי ההגנה והאבטחה הננקטים בכבישים אחרים בגדה המערבית בהם לא נאסרה תנועתם של תושבי השטח הפלסטינים, ובהם קיימת תנועה הן של רכבים פלסטינים והן של מתנחלים, אין בהם די כדי להגן על ביטחון המתנחלים דווקא בכביש נשוא העתירה דנן. בהקשר זה נבקש מהמשיבים להתייחס ולהבהיר את השוני המהותי הקיים לשיטתם בין כביש 60 למשל, בו קיימת תנועה של פלסטינים ומתנחלים, ולאורכו צמתים כצומת חלחול, וצומת הכבשים, או כבישים 356 ו-317 והצמתים לאורכם, לבין כביש הרוחב בית עווא -דורא, וצומת בית עווא.
11. סעיף 40 לתצהיר התשובה - נוכח העובדה שפורטה גם בסעיף 39 לתצהיר, לפיה תושבי נגוהות עושים שימוש בציר שממזרח לנגוהות (הפתוח לתנועה של פלסטינים) בליווי צבאי, מתבקשים המשיבים להסביר מדוע דרך אבטחה זו של תנועת המתנחלים איננה ננקטת על-ידם באשר לתנועת המתנחלים לכיוון מערב.
12. סעיף 40 לתצהיר התשובה – בהתחשב באופי האירועים שפורטו כתשתית לטענת הצורך הביטחוני (זריקת אבנים ובקבוקי תבערה, ירי, הנחת מטענים), לא ניתן כל הסבר כיצד יש באיסור הגורף על תנועת פלסטינים בכביש כדי להתמודד עימם. במיוחד נבקש הסבר כיצד יש בהגבלות תנועה אלו כדי למנוע אירועי זריקת אבנים, הנחת מטענים וירי מהמארב.
13. סעיף 43 לתצהיר התשובה – בסעיף נאמר, כעניין של הערכה כללית, כי היתרונות הביטחוניים שבסגירת הכביש עולים על החסרונות הביטחוניים. מאחר שמדובר בהערכה כללית שלא ברור כיצד הוסקה, נבקש לברר האם בידי המשיבים ישנם נתונים ברורים באשר להפרש בהסתברות הסיכון המשוערת, לפי הערכת גורמי הביטחון, מפני פיגועים מסוגים שונים בכביש, בין מצב בו לא נאסרת תנועתם של פלסטינים לבין מצב בו נאסרת תנועתם. אם כן, נבקש לקבלו ביחס לתרחישים להלן תוך הסבר כיצד הפרש ההסתברות חושב:
- 13.1. מפני ירי מרכב חולף
- 13.2. מפני ירי מצד הכביש

- 13.3. מפני הנחת מטענים
- 13.4. מפני זריקת אבנים ובקבוקי תבערה
14. סעיף 61 לתצהיר התשובה – בסעיף נכתב, כי כיום אין כל הגבלת תנועה על בני משפחת גידאללה. דא עקא, שציר הרוחב חסום לכיוון הכפר פקיקיס בשער ברזל הסגור כל העת. האם בכוונת המשיבים לאפשר לבני המשפחה תנועה על הכביש מביתם לכיוון פקיקיס, וכיצד אמור הדבר להתבצע.
15. סעיף 61 לתצהיר התשובה - בתשובה הכללית שבסעיף המשיבים אינם מתייחסים לאירועים חוזרים, בהם בני המשפחה הותקפו ו/או היו נתונים לאיומים מצד חיילים ומתנחלים שמטרתם להרחיקם מהכביש ומהאדמות שסביב ביתם, אירועים הסותרים טענה זו. לפיכך, המשיבים מתבקשים לפרט כיצד טענתם עולה בקנה אחד עם אירועים אלה, ומה נעשה על-ידי המשיבים על מנת לממש את הצהרתם בפני בית משפט זה, ועל-מנת להבטיח את יכולתם של בני המשפחה לעשות שימוש חופשי ובטוח בכביש. מספר אירועים לדוגמא:
- 15.1. 16.9.2006 – מתנחל חמוש איים על ילדים קטנים מבני המשפחה שהיו בקרבת הכביש ואיים עליהם בנשק;
- 15.2. 23.9.2006 – מתנחל רדף וזרק אבנים לעבר ילדי המשפחה שהיו בקרבת הכביש;
- 15.3. 5.3.2007 – חיילים איימו וירו ירי חי מספר פעמים לעברו של מר בדוי מוחמד הקשיש כשהיה באדמותיו בסביבת ביתו יחד עם עדר כבשים. במהלך שיחה שהתנהלה לאחר האירוע החיילים הודיעו לבני המשפחה כי נאסר עליהם ללכת לאדמות;
- 15.4. 20.4.2007 – מתנחל חמוש איים על בני המשפחה;
- 15.5. 20.4.2007 בשעות הערב - רימון רעש נזרק לעבר בית המשפחה.
16. סעיף 61 לתצהיר התשובה – המשיבים מתבקשים לפרט האם לשיטתם רשאים בני משפחת גידאללה לקבל ביקורים של חברים וקרובי משפחה, וככל שהדבר מותנה בתיאום, נבקש פרטים כיצד תיאום זה אמור להתבצע, והאם מבקרים יורשו להגיע ברכבים.
17. סעיף 64 לתצהיר התשובה – בסעיף נכתב, כי כיום מתאפשרת גישת חקלאים לאדמותיהם לרבות באמצעות כלי רכב חקלאיים ואחרים, גם דרך ציר הרוחב, וזאת בתיאום מראש עם המת"ק ולאחר בידוק. טענה זו נטענה באופן כללי בלא שהובא לה כל פירוט. מאחר שהיא עומדת בסתירה לטענות העותרים, כי למרות ניסיונות חוזרים של החקלאים להגיע לאדמותיהם דרך ציר הרוחב במהלך השנים האחרונות לא עלה הדבר בידיהם, ונוכח זאת שנטען שהגישה נעשתה בתיאום מראש עם המת"ק מתבקשים המשיבים למסור את הנתונים הבאים:
- 17.1. באילו מועדים במהלך השנתיים האחרונות התאפשרה גישתם של חקלאים לאדמות אלה דרך ציר הרוחב;

17.2. שמותיהם של החקלאים שהתאפשר להם לנוע על כביש הרוחב ברכב, ואלה שהתאפשר להם לנוע על כביש הרוחב ברגל, לצורך גישה לאדמותיהם ;

17.3. כיצד נערך התיאום – בכתב/בע"פ, כמה זמן מראש נערך, אילו נתונים ו/או מסמכים נדרשו החקלאים להמציא לצורך ביצוע התיאום ובמשך כמה ימים התאפשרה להם הגישה לאדמות.

בכבוד רב,

אורי יהודה
למור יהודה, עו"ד

35/4

מדינת ישראל

משרד המשפטים
פרקליטות המדינה

ב' בתמוז תשס"ז
18 ביוני 2007

לכבוד
עו"ד לימור יהודה
האגודה לזכויות האזרח בישראל
באמצעות פקס: 02-6521219

ח.ג,

הנדון: בקשת פרטים נוספים בבג"ץ 3969/06 אלחרוב נ' מפקד כוחות צה"ל

1. להלן תובא תגובת המשיבים לבקשת העותרים בבג"ץ 3969/06 אלחרוב נ' מפקד כוחות צה"ל, לקבלת פרטים נוספים.

לסעיף 1 לבקשה (בנוגע לסעיף 11 בתצהיר התשובה)

2. החטיבה המרחבית ערכה בזמן האחרון שלוש ביקורות בצומת, במועדים הבאים:

הביקורת הראשונה נערכה ביום 16.4.07 בשעות 18:25 עד 18:50.
הביקורת השנייה נערכה ביום 18.4.07 בשעות 20:15 עד 20:45.
הביקורת השלישית נערכה ביום 19.4.07 בשעות 19:45 עד 20:20.

לסעיף 2 לבקשה (בנוגע לסעיף 13 בתצהיר התשובה)

3. לעניין ס' 2.1: הוחלט שינתנו היתרים לכל התושבים.
לעניין ס' 2.2: יהיה מדובר בהיתר לאדם. לא יהיה צורך בהיתרים לילדים קטנים ותינוקות.
לעניין ס' 2.3: ההליך יכול הגשת בקשה למת"ק, והפונה ידרש להראות תושבות בפקיקיס.

לעניין ס' 2.4: החיתרים יכללו תנועה בכלי רכב, לרבות כלי רכב חקלאיים, שבבעלותם של תושבי פקיס.

לעניין ס' 2.5: התנועה תתאפשר לשני הכיוונים.

לסעיף 3 לבקשה (בנוגע לסעיף 28 בתצהיר התשובה)

4. לעניין ס' 3.1: מדובר בתושבים המעורבים מטעם החמאס הן בפעילות צבאית והן בפעילות ארגונית/פוליטית, שהינה, כידוע, חלק בלתי נפרד מפעילותו של ארגון טרור בלתי חוקי.

לעניין ס' 3.2: אין באפשרותנו להעביר נתונים מדויקים אודות מספר האנשים המעורבים בפעילות צבאית.

לעניין ס' 3.3: בנוגע לפיגועים בגזרה בשנים האחרונות (מאז פרוץ האינתיפאדה השנייה), אנו מפנים לפירוט הנרחב להלן, במענה לסעיף 4 לבקשה. נציין, כי אין אפשרות מלאה לדעת לגבי כל אירוע חבלי המתרחש באזור מאיזה כפר בדיוק הגיעו המפגעים.

לעניין ס' 3.4: המשיבים אינם סבורים כי נתונים אלה רלוונטיים לעתירה. נדגיש, כי האמור בסעיף 28 לתצהיר התשובה מתבסס הן על מספר האירועים הביטחוניים הרב ביותר שאירע באזור בית עווא בשנים האחרונות (כמפורט להלן), והן על הערכת המפקד הצבאי (לעניין דרישת הרלוונטיות בבקשות לפרטים נוספים, ראו בג"ץ 3330/97 עירית אור יהודה נ' ממשלת ישראל, תקדין עליון 3198) 760; בג"ץ 1476/98 אילנה בן עזרא, עו"ד נ' שר התעשייה והמסחר, לא פורסם; בג"ץ 444/87 מנורה בע"מ נ' עירית חיפה, לא פורסם).

לסעיף 4 לבקשה (בנוגע לסעיף 29 בתצהיר התשובה)

5. פירוט האירועים שהתרחשו בגזרה הרלבנטית לעתירה דנן בשלוש השנים האחרונות:

אירוע ירי:

ביום 14.12.00 בוצע ירי לעבר רכב ישראלי בצומת בית עווא אשר כתוצאה ממנו נהרג נהג הרכב.

אירועי זריקת אבנים:

1. ביום 26.4.04 – זריקת אבנים לעבר כוח צה"ל בבית עווא.
2. ביום 29.4.04 – זריקת אבנים לעבר כוח צה"ל בסמוך לבית עווא.

3. ביום 6.5.04 – זריקת אבנים לעבר רכב צבאי בצומת בית עווא.
4. ביום 13.5.04 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
5. ביום 26.5.04 – זריקת אבנים לעבר כוח צה"ל בבית עווא.
6. ביום 22.7.04 – זריקת אבנים לעבר כוח צה"ל בבית עווא.
7. ביום 1.8.04 – זריקת אבנים לעבר חסם בית עווא.
8. ביום 11.11.04 – זריקת אבנים מסיביות מבית עווא לכיוון צומת בית עווא.
9. ביום 27.1.05 – זריקת אבנים לעבר סיור צבאי בבית עווא.
10. ביום 27.1.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
11. ביום 14.2.05 – זריקת אבנים לעבר חניון שקף דרום מכיוון בית עווא.
12. ביום 16.2.05 – זריקת אבנים לעבר הכלים בחניון מערבית לבית עווא.
13. ביום 19.2.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
14. ביום 2.3.05 – זריקת אבנים מסיביות **וזריקת בקבוק תבערה** לעבר כוח צבאי בבית עווא.
15. ביום 15.3.05 – זריקת אבנים לעבר חניון שקף דרום מכיוון בית הספר בבית עווא.
16. ביום 23.3.05 – זריקת אבנים לעבר המאבטחים של חניון שקף דרום מכיוון בית עווא.
17. ביום 9.6.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
18. ביום 24.6.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
19. ביום 26.6.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
20. ביום 4.9.05 – זריקת אבנים לעבר רכב של משרד הביטחון על ציר העבודות סמוך לבית הקברות שליד בית עווא.
21. ביום 18.9.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי על ציר העבודות מכיוון בית עווא.
22. ביום 20.9.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
23. ביום 21.9.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי ביציאה מבית עווא.
24. ביום 27.9.05 – זריקת אבנים לעבר רכב ישראלי במבטרי שקף מתחת למכשול התפר באזור בית עווא.
25. ביום 27.9.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
26. ביום 3.11.05 – זריקת אבנים בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
27. ביום 14.11.05 – זריקת אבנים לעבר מכשול התפר באזור בית עווא.
28. ביום 14.11.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
29. ביום 4.12.05 – זריקת אבנים לעבר מכשול התפר מתוך בית עווא.
30. ביום 4.12.05 – זריקת אבנים לעבר מכשול התפר באזור בית עווא.
31. ביום 4.12.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
32. ביום 14.12.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.

33. ביום 14.12.05 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
34. ביום 10.1.06 – זריקת אבנים לעבר סיור צבאי באזור בית עווא.
35. ביום 6.2.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.
36. ביום 5.3.06 – זריקת אבנים מסיביות לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
37. ביום 5.3.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
38. ביום 14.3.06 – זריקת אבנים לעבר המאבטחים של הגדר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
39. ביום 16.3.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
40. ביום 16.3.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
41. ביום 18.3.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
42. ביום 25.3.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי ליד בית עווא.
43. ביום 13.4.06 – זריקת אבנים לעבר מאבטחים בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
44. ביום 25.4.06 – זריקת אבנים לעבר עובדי התפר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
45. ביום 10.5.06 – זריקת אבנים לעבר משאיות שעבדו בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
46. ביום 18.5.06 – זריקת אבנים לעבר מאבטחים בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
47. ביום 19.5.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי ומאבטחים בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
48. ביום 23.5.06 – זריקת אבנים לעבר הכלים של עובדי התפר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
49. ביום 24.5.06 – זריקת אבנים מסיבית לעבר עובדי הגדר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
50. ביום 24.5.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
51. ביום 25.5.06 – זריקת אבנים לעבר עובדי התפר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
52. ביום 25.5.06 – זריקת אבנים מסיבית לעבר עובדי התפר בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
53. ביום 26.5.06 – זריקת אבנים לעבר כוח צבאי בבית עווא.

אירועי זריקת בקבוקי תבערה:

1. ביום 29.4.04 – זריקת בקבוק תבערה לעבר כוח צבאי סמוך לצומת בית עווא.
2. ביום 5.2.05 – זריקת בקבוק תבערה לעבר כוח צבאי בבית עווא.
3. ביום 2.3.05 – זריקת 3 בקבוקי תבערה לעבר כוח צבאי בבית עווא.

4. ביום 26.3.05 – זריקת בקבוק תבערה לעבר כוח צבאי בבית עווא.
5. ביום 10.3.05 – זריקת בקבוק תבערה לעבר כוח צבאי בבית עווא.
6. ביום 21.9.05 – במהלך סיור של כוח צבאי בבית עווא, כלי רכב של פלסטינים חסמו להם את הציר ולא אפשרו מעבר, וכן זרקו על הכוח 4 בקבוקי תבערה.
7. ביום 14.3.06 – זריקת 2 בקבוקי תבערה ובקבוק צבע לכיוון כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.
8. ביום 17.3.06 – זריקת בקבוק תבערה לעבר כוח צבאי בסמוך למכשול התפר באזור בית עווא.

אירועי הנחת מטענים:

1. ביום 4.2.02 – הופעל מטען חוטי לעבר רכב ישראלי. כתוצאה מהפעלת המטען נפצעו שני אזרחים מרסיסים.
2. ביום 28.9.05 – הופעל מטען העשוי ממטף במשקל 6 ק"ג בהפעלה סלולארית, ללא נפגעים.
3. ביום העצמאות בשנת 2006 – הונח מטען שחובר לכסא גלגלים על קטע הכביש הסגור.

לסעיף 5 לבקשה (בנוגע לסעיף 29 בתצהיר התשובה)

6. בנוגע לאירוע מיום 14.12.00: אין ברשות המשיבים את המידע המבוקש.
7. בנוגע לאירוע מיום 4.2.02: המטען החוטי הונח על כביש שקף גוהות. לעניין עמדת המפקד הצבאי בנוגע להפחתת הסיכון, נבקש לחפנותך להתייחסות בס' 40-43 בתצהיר התשובה מטעם המשיבים.
8. בנוגע לאירוע מיום 28.9.05: האירוע התרחש באזור צומת בית עווא. במקרה זה אמצעי הביטחון לא סייעו למניעת הפיגוע, אך ברור כי האמצעים הננקטים באזור לשם צמצום הסיכון הביטחוני אינם יכולים, מטבע הדברים, למנוע אותו כליל.

לסעיף 6 לבקשה (בנוגע לסעיף 30 בתצהיר התשובה)

9. למיטב ידיעתם של המשיבים, אף אחד מניסיונות החדירה ליישוב גוהות לא בוצע מכיוון ציר הרוחב. אולם, פעילות הטרור במרחב בית עווא וההתרעות החוזרות ונשנות, מעידים בסבירות גבוהה על איום חדירה לנגחות ממערב. מובן, כי העובדה שטרם בוצע ניסיון חדירה מכיוון מסוים אינו מעיד על כך שאירוע כזה לא יתרחש בעתיד.

לסעיף 7 לבקשה (בנוגע לסעיף 31 בתצהיר התשובה)

10. אירוע המטען שחובר לכסא גלגלים התרחש ביום העצמאות בשנת 2006. המטען הונח על קטע הכביש הסגור.

לסעיף 8 לבקשה (בנוגע לסעיף 32 בתצהיר התשובה)

11. בסעיף אכן נטען כי מדובר באחד הצירים המסוכנים ביותר ביהודה ושומרון. נציין, כי אין מדובר במדע מדויק, אלא בהערכה מקצועית של המפקד הצבאי. הסכנה אינה נמדדת בהכרח בהרוגים או בפיגועים, אלא הינה שקלול של כלל הגורמים המעידים על פוטנציאל לאירועים עתידיים (כגון: קרקע, היסטוריה גזרתית, תעבורה, האוכלוסייה וידיעות אודות הימצאותם של מפגעים במרחב). על כן, המידע המבוקש, הנוגע לרשימת האירועים שהתרחשו לאורכו של כביש 60 בקטע מחברון ודרומה דווקא, אינו רלוונטי לעניינה של העתירה.

לסעיף 9 לבקשה (בנוגע לסעיף 40 בתצהיר התשובה)

12. ההנחה המובאת בשאלתכם איננה נכונה, להערכת המפקד הצבאי. לא מדובר בסיבה המרכזית או היחידה להחלטה על סגירת הכביש. הצעדים שננקטו כדי להגן על חייהם של תושבי נגוהות נבחרו, בין השאר, בהתחשב באופיו המיוחד של האזור כאזור מבודד ומאויס מבחינה ביטחונית, אשר אין לאורכו תנועה אינטנסיבית של כוחות צבא כבצירים אחרים, מרכזיים יותר, באי"ש. הכוונה היא, שכוחות הצבא הנמצאים באזור נגוהות, הוצבו במקום במיוחד למען המשימה של הגנה על האזור הספציפי. זאת, בהתחשב בעובדה, כי אין במקום תנועה שגרתית נוספת של כוחות צבאיים בצירים, שלא כמו בצירים ואזורים מרכזיים אחרים באי"ש, בהם נעים כוחות רבים בדרךם למשימות שונות שאינן קשורות בהכרח בהגנה על הציר.

לסעיף 10 לבקשה (בנוגע לסעיף 40 בתצהיר התשובה)

13. נבקש להפנות לסי' 39-49 לתצהיר התשובה מטעם המשיבים, אשר מבחירים מדוע אמצעי ההגנה והאבטחה הננקטים בכבישים אחרים באי"ש בהם לא נאסרה תנועתם של תושבי השטח הפלסטינים, ובהם קיימת תנועה הן של פלסטינים והן של ישראלים, אין בהם די כדי להגן על ביטחון הישראלים דווקא בכביש נשוא העתירה דני.

לסעיף 11 לבקשה (בנוגע לסעיף 40 בתצהיר התשובה)

14. תנועת תושבי נגוהות מזרחית היא בציר מאויס יותר בצורה משמעותית מאשר הציר לכיוון מערב. הציר מזרחית עובר בתוך שטח בנוי ובסמוך לדורא. נסיעה זו מזרחית מתאפשרת

במשורה, וכלל, ברכב ממוגן ירי ובליווי צבאי. לא ייתכן שדרכם הפתוחה היחידה של תושבי נגוהות תוגבל לתנועה ברכבים ממוגנים ובליווי צבאי בלבד. נציין, כי תושבי נגוהות העבירו ביום 24.5.07 השגה למפקד הצבאי עקב הגבלת תנועתם מזרחה.

לסעיף 12 לבקשה (בנוגע לסעיף 40 בתצהיר התשובה)

15. המשיבים סבורים כי סי' 40 לתצהיר התשובה מספק מענה מלא לשאלה זו.

לסעיף 13 לבקשה (בנוגע לסעיף 43 בתצהיר התשובה)

16. המפקד הצבאי סבור, כאמור בתצהיר התשובה, כי היתרונות הביטחוניים הגלומים במניעת תנועה פלסטינית על הציר – הרחקת מפגעים פוטנציאליים מהציר ומאזור נגוהות, שליטה ופיקוח על כלי הרכב הנכנסים לציר וכי – עולים על החסרונות הביטחוניים.

לסעיף 14 לבקשה (בנוגע לסעיף 61 בתצהיר התשובה)

17. תנועתם החופשית של בני משפחת ג'דאללה על הציר תתאפשר לכיוון צומת בית עווא בלבד.

לסעיף 15 לבקשה (בנוגע לסעיף 61 בתצהיר התשובה)

18. בעניין משפחת ג'דאללה, נבקש להפנות לסי' 74 לתגובת המשיבים מיום 1.8.06. המפקד הצבאי מחויב לעשות כל שביכולתו כדי למנוע הישנות מקרים מעין אלה המפורטים במכתבכם, אם כי המקרים אותם אתם מונים אינם קשורים לשאלה האם הציר סגור או פתוח.

לסעיף 16 לבקשה (בנוגע לסעיף 61 בתצהיר התשובה)

19. בנוגע לקבלת ביקורי חברים וקרובי משפחה ע"י משפחת ג'דאללה – באפשרות בני המשפחה לפנות בבקשות לגורמי המת"ק והחטיבה המרחבית, ובכפוף לכך שאין מניעה ביטחונית, יתאפשר הדבר.

לסעיף 17 לבקשה (בנוגע לסעיף 64 בתצהיר התשובה)

20. לעניין סי' 17.1: המועדים בהם התאפשרה גישתם של חקלאים לאדמותיהם הם – עונת המסיק ועונת החריש (3 פעמים בשנה).

לעניין סי' 17.2: אין ברשות המשיבים רשימה שמית של החקלאים.

לעניין ס' 17.3: התיאום התבצע בע"פ, באמצעות קשר של החקלאים עם המת"ק. תיאום נערך בין יומיים לשבוע לפני המועד המבוקש. יצוין, כי תנועת חקלאים פלסטינים על ציר הרוחב התאפשרה מצומת בית עזרא לכיוון מערב בלבד.

21. כהערה כללית, חשוב להדגיש, כי כל הנתונים המובאים לעיל לגבי מספר האירועים האלימים שבוצעו, אינם לוקחים בחשבון את המספר הגבוה בהרבה של אירועים שסוכלו.

22. העובדות המפורטות במכתב זה נתמכות בתצהירו של אלי"מ יהודה פוקס, מפקד החטיבה המרחבית יהודה.

בכבוד רב,

גלעד שירמן

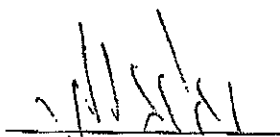
עוזר לפרקליט המדינה

העתק: סגן ניר קידר, לשכת היועץ המשפטי לאזור יהודה ושומרון.

תצהיר

אני הח"מ, אל"מ יהודה פוקס, מצהיר בזאת כלהלן:

1. אני מכהן בתפקיד מפקד חטיבת יהודה.
2. תצהירי זה ניתן לתמיכה בתשובה לפרטים נוספים בבג"ץ 3969/06 אלחריב נ' מפקד פוזרת צה"ל.
3. העובדות האמורות בתשובה הן אמת למיטב ידיעתי ואמונתי.
4. זה שמי, זו חתימתי ותוכן תצהירי אמת.

חתימה

אישור

אני הח"מ גיד קידר, עו"ד, מאשר בזה כי ביום 18.6.07 הופיע בפני אל"מ יהודה פוקס, המוכר לי, ולאחר שהזהרתיו כי עליו לומר את האמת וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר נכונות הצהרתו וחתם עליה בפני.

עו"ד,
גיד קידר
44583-1.2

36/4

בג"צ 3969/06
קבוע ליום 23.7.2007
בפני הרכב בראשות
הנשיאה ד' ביניש

בבית המשפט העליון
בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

העותרים: מוחמד עבד מחמוד אלחרוב, ראש מועצת הכפר דיר סאמט ואח'

ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה ו/או דן יקיר ו/או דנה
אלכסנדר ו/או אבנר פינצ'וק ו/או מיכל פינצ'וק
ו/או עאוני בנא ו/או באנה שגרי-בדארנה ו/או שרון
אברהם-ויס ו/או סוניה בולוס ו/או עודד פלר ו/או
טלי ניר ו/או סיגל שהב

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

ת"ד 34510, ירושלים 91000
טל': 02 - 6521218 ; פקס': 02 - 6521219

- נ ג ד -

המשיבים: 1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
2. מפקד חטיבת חברון
ע"י פרקליטות המדינה, משרד המשפטים, ירושלים

בקשה מתוקנת לצוות על המשיבים למסור פרטים נוספים

1. בקשה זו מוגשת בהמשך וכתיקון לבקשת העותרים, שהוגשה ביום 18.6.2007, להורות למשיבים למסור פרטים נוספים.
2. הבקשה לפרטים נוספים הוגשה על ידי העותרים ביום 18.6.2007 בשעות הצהריים. הבקשה הוגשה בעקבות כך, שעד לאותו מועד לא התקבל מענה לפנייתם של העותרים שנשלחה למשיבים כבר ביום 7.5.2007. העותרים סברו, כי נוכח מועד הדיון המתקרב אין באפשרותם להמתין עוד עם הגשת הבקשה.
3. ביום 18.6.2007 בשעות הערב התקבלה תשובתם של המשיבים לפניית העותרים לקבלת פרטים נוספים.
4. בתשובה זו נמסרו פרטים נוספים לטענות שונות שהובאו על ידי המשיבים בתצהיר התשובה לצו על-תנאי.
5. ואולם, לחלק מהנקודות שהועלו על-ידי העותרים כנקודות הדורשות הסבר ופירוט נוספים, לא נתנו המשיבים תשובה מפורטת ומנומקת, גם לא במסגרת הפרטים הנוספים.
6. מרביתן של הנקודות בהן נדרשו פרטים נוספים, ואשר לא זכו למענה מספק מצד המשיבים נוגעות לטענתם של המשיבים בדבר הצורך הביטחוני, העומד ביסוד ההחלטה על סגירתו

של הכביש לתנועתם של פלסטינים, והפיכתו ל"כביש למתנחלים בלבד". נוכח זאת, שעל טענת הצורך הביטחוני עומד עיקר טיעונם של המשיבים בעתירה זו סבורים העותרים, כי מחובתם של המשיבים לספק את כל הנתונים הרלבנטיים ולשטוח בפני בית המשפט באופן מפורט ומנומק את כל השיקולים שעשויים להסביר את אופן הפעלת שיקול הדעת על ידם.

העתק מהבקשה לפרטים נוספים שהומצאה למשיבים מצ"ב מסומנת א'.

העתק מתשובת המשיבים לבקשה לפרטים נוספים מצ"ב מסומנת ב'.

הפרטים הנוספים המתבקשים:

7. המשיבים הצהירו, בסעיף 13 לתצהיר התשובה, כי בתוך כחודש יינתנו היתרים לתושבי ח'ירבת פקיקיס לתנועה בציר הרוחב. ביחס לסעיף זה התבקשו מספר הבהרות. בין היתר התבקשו המשיבים למסור, באילו שעות יתאפשר מעברם של תושבי ח'ירבת פקיקיס בציר הרוחב (סעיף 2.5 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

על שאלה זו לא התקבלה תשובה.

8. המשיבים הצהירו, בסעיף 28 לתצהיר התשובה, כי הכפר בית עווא הוכיח עצמו בשנים האחרונות כמוקד טרור בעייתי במיוחד. והוסיפו "הכפר מתאפיין בתושבים רבים המעורבים בפעילות מטעם חמאס, כולל מספר פעילים אשר ידועים כסייענים של מגיד דודין, שהינו מבוקש חמאס בכיר...".

ביחס לסעיף זה התבקשו המשיבים למסור נתונים קונקרטיים, המבססים את הטענות הכלליות שהובאו בו בנוגע לפעילות טרור שמקורה בתושבי בית עווא. בין היתר התבקשו המשיבים למסור:

א. בכמה חשודים, תושבי בית עווא, המעורבים בפעילות חבלנית מטעם החמאס מדובר (סעיף 3.2 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

ב. כמה תושבים מבין תושבי הכפר הועמדו לדין או הושמו במעצר מנהלי בגין השתתפות בפעילות חבלנית ובגין אילו עבירות (סעיף 3.4 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

על השאלה בסעיף 3.2 השיבו המשיבים, כי אין באפשרותם להעביר נתונים מדויקים. עם זאת, גם נתונים לא מדויקים לא נמסרו על-ידם. בנסיבות אלה, לא הבהירו המשיבים על איזה מידע מבוססת טענתם כי "הכפר מתאפיין בתושבים רבים המעורבים...".

על השאלה בסעיף 3.4 סירבו המשיבים לענות, בטענה שמדובר בנתונים לא רלוונטיים לעתירה.

נוכח העובדה, שבתצהיר התשובה טענו המשיבים שתושבים בכפר בית-עווא מעורבים בפעילות טרור חבלנית, ביקשו העותרים מהמשיבים לספק את המידע והנתונים הקונקרטיים עליהם התבססה הטענה הכללית שנטענה על ידם. שאלה זו הינה שאלת המשך לשאלות הקודמות ואך משלימה אותן.

אם לדעתם של המשיבים מדובר בנתונים שאינם רלבנטיים, יתכבדו וימחקו טענה זו מכתב התשובה.

9. המשיבים הצהירו, בסעיף 32 לתצהיר התשובה, כי מדובר באחד הצירים המסוכנים ביותר ביהודה ושומרון. נוכח זאת, שמדובר בטענה עובדתית השוואתית (המשווה את רמת הסיכון בכביש הנדון לרמת הסיכון בכבישים אחרים בשטחים), ונוכח זאת, שלמיטב ידיעת העותרים טענה זו איננה משקפת נכונה את המציאות, התבקשו המשיבים לספק נתונים שאמורים היו לעמוד בבסיסה של טענה עובדתית זו. לשם ההשוואה התבקשו המשיבים למסור את רשימת האירועים שהתרחשו בכביש אחר באותו אזור – כביש 60 מחברון ודרומה (סעיף 8 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

המשיבים סירבו למסור את המידע שהתבקש, בטענה שמדובר במידע שאינו רלוונטי לעתירה.

כאמור, טענת המשיבים עצמה היא טענה עובדתית השוואתית-יחסית. מדובר באחת הטענות הבודדות המובאות על-ידי המשיבים על מנת להסביר ולבסס, את הטענה בדבר הצורך בנקיטתו של האמצעי המיוחד של איסור תנועתם של פלסטינים בכביש, דווקא בכביש נשוא העתירה דגן. בנסיבות אלה העותרים סבורים, כי מדובר בנתונים רלבנטיים, הקשורים לשורש המחלוקת בעתירה.

10. מהצהרת המשיבים, בסעיף 40 לתצהיר התשובה עולה לכאורה, כי היעדר נוכחות משמעותית של כוחות צבא לאורכו של כביש הרוחב היא הסיבה המרכזית ואולי היחידה להחלטה על סגירת הכביש לתנועת פלסטינים.

לפיכך, התבקשו המשיבים לפרט את כוח האדם הדרוש להערכתם על מנת לספק נוכחות משמעותית של כוחות צבא במקום (סעיף 9 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).
על שאלה זו לא התקבלה תשובה.

11. המשיבים הצהירו, בסעיף 40 לתצהיר התשובה, כי למרות שננקטו אמצעים ביטחוניים שונים, עדיין אין בהם די ויש צורך גם באיסור תנועת פלסטינים בכביש. גם טענה זו נטענה בלא הסבר, בלא נתונים ובלא פירוש שיאפשר בחינה אמיתית של כשרות הפעלתו של שיקול הדעת של המפקד הצבאי.

בשל כך, ועל מנת שיובאו נתונים והסברים ממשיים התבקשו המשיבים להבהיר את השוני הקיים לשיטתם בין כביש אחר בשטחים (כביש 60), בו קיימת תנועה של פלסטינים ומתנחלים, לבין הכביש נשוא עתירה זו (סעיף 10 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

בתשובה הפנו המשיבים לתשובתם לסעיפים 39-49 לתצהיר התשובה. דא עקא, שבסעיפים אלה לא מצויה תשובה והבהרה לסוגיה זו, ולכן התבקשו המשיבים לפרט עניין זה מלכתחילה.

12. המשיבים הצהירו, בסעיף 40 לתצהיר התשובה, כי האיומים העומדים בבסיס הצורך הביטחוני כוללים איומים של זריקת אבנים ובקבועי תבערה, ירי והנחת מטענים, וכי

לצורך התמודדות עם איומים אלה הוחלט (בנוסף לאמצעים אחרים שנקטו) גם לסגור את הכביש לתנועת פלסטינים.

מאחר שהמשיבים לא הבהירו, בתצהיר התשובה, הכיצד סגירת הכביש מונעת זריקות אבנים, הנחת מטענים וירי מהמארב, התבקשו המשיבים להבהיר נקודה זו (סעיף 12 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

בתשובה טענו המשיבים כי סעיף 40 לתצהיר התשובה מספק מענה מלא לשאלה זו.

דא עקא, שגם עיון מדוקדק בסעיף 40 אינו מגלה בו הסבר ומענה לנקודה זו. נבקש להדגיש - מדובר בנקודה מהותית למחלוקת נשוא עתירה זו. **תשובה לשאלה זו נדרשת על מנת לאפשר לבית המשפט להכריע האומנם קיים קשר רציונאלי בין האמצעי שנקט לבין המטרה אותה מבקשים המשיבים להשיג.**

13. המשיבים הצהירו, בסעיף 61 לתצהיר התשובה, כי אין כל הגבלת תנועה על בני משפחת ג'דאללה לעשות שימוש בכביש. דא עקא, שנוכח זאת, שבני המשפחה סבלו מאירועים חוזרים של התקפות ואיומים מצד חיילים ומתנחלים במטרה להרחיקם מהכביש, התבקשו המשיבים לפרט כיצד טענתם בדבר היעדר הגבלת תנועה עולה בקנה אחד עם האירועים האמורים, ומה נעשה על-ידי המשיבים על מנת לממש את הצהרתם בפני בית משפט זה, ועל מנת להבטיח את יכולתם של בני המשפחה לעשות שימוש חופשי ובטוח בכביש. העותרים פירטו 5 אירועים, בשניים היו מעורבים מתנחלים חמושים ובאחד לפחות חיילים (סעיף 15 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

בתשובה הכירו המשיבים בחובתם לעשות כל שביכולתם למנוע הישנותם של מקרים מעין אלה, ואולם, לא פורט מה נעשה על-ידי המשיבים הלכה למעשה, על מנת לממש חובה זו.

נוסיף ונציין, כי לפחות חלק מהאירועים בוצעו על-ידי מתנחלים החמושים בכלי נשק מטעמו של המפקד הצבאי ועל-ידי חיילים, שלוחיהם של המשיבים, אשר פעולותיהם נעשות בשמם ומכוחם של המשיבים עצמם. נתונים אלה רלבנטיים לשאלה האם הכביש פתוח הלכה למעשה לבני משפחת ג'דאללה ולא נותר בגדר הצהרה הנמסרת לבית המשפט בלבד.

14. לסיכום, הנקודות בהן מתבקשים המשיבים להשלים תשובותיהם הן:

- א. באילו שעות יתאפשר מעברם של תושבי ח'ירבת פקיקס בציר הרוחב (סעיף 13 לתצהיר התשובה, סעיף 2.5 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).
- ב. בכמה חשודים, תושבי בית עווא, המעורבים בפעילות חבלנית מטעם החמאס מדובר (סעיף 28 לתצהיר התשובה, סעיף 3.2 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).
- ג. כמה תושבים מבין תושבי הכפר הועמדו לדין או הושמו במעצר מנהלי בגין השתתפות בפעילות חבלנית ובגין אילו עבירות (סעיף 28 לתצהיר התשובה, סעיף 3.4 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).
- ד. רשימת האירועים שהתרחשו בכביש אחר באותו אזור – כביש 60 מחברון ודרומה (סעיף 40 לתצהיר התשובה, סעיף 8 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

ה. היקף כוח האדם הדרוש להערכתם על מנת לספק נוכחות משמעותית של כוחות צבא במקום (סעיף 40 לתצהיר התשובה, סעיף 9 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

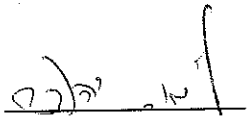
ו. הבהרה ופירוט של הטענה בדבר קיומו של שוני מהותי הקיים לשיטתם של המשיבים בין כביש אחר בשטחים (כביש 60), בו קיימת תנועה של פלסטינים ומתנחלים, לבין הכביש נשוא עתירה זו (סעיף 40 לתצהיר התשובה, סעיף 10 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

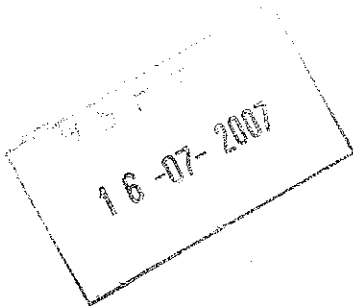
ז. הסבר ופירוט הכיצד יש בסגירת הכביש לתנועת פלסטינים כדי למנוע זריקות אבנים, הנחת מטענים וירי מהמארב (סעיף 40 לתצהיר התשובה, סעיף 12 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

ח. מה נעשה על-ידי המשיבים הלכה למעשה על מנת לממש את הצהרתם בפני בית משפט זה, בדבר היותו של הכביש פתוח לתנועתם של בני משפחת גידאללה, ובכלל זאת, על מנת להבטיח את יכולתם של בני המשפחה לעשות שימוש חופשי ובטוח בכביש ולהגן עליהם מפני חיילים ומתנחלים המתנכלים להם (סעיף 61 לתצהיר התשובה, סעיף 15 למכתב הבקשה לפרטים נוספים).

15. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים בהתאם לתקנה 12 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, תשמ"ד-1984, למסור את הפרטים שהתבקשו, כאמור במכתב העותרים למשיבים מיום 7.5.2007 ללא דיחוי נוסף.

היום, 20 ביוני, 2007

לימור יהודה, עו"ד
ב"כ העותרים

1. מוחמד עבד מחמוד אלחרוב, ראש מועצת הכפר דיר סאמט
2. וליד חליל עיסא אבו שראר, ראש המועצה האזורית כפרי דורא
3. מוחמד אחמד אסמאעיל סויטי, מנכ"ל עיריית בית עווא
4. בדאווי מוחמד וואלד מוחמד
5. האגודה לזכויות האזרח בישראל
ע"י ב"כ עוה"ד לימור יהודה
מהאגודה לזכויות האזרח בישראל
ת.ד 34510, ירושלים 91000
טל': 02-6521218; פקס': 02-6521219

העותרים

נ ג ד

1. מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית
2. מפקד חטיבת חברון
על ידי פרקליטות המדינה,
משרד המשפטים ירושלים
טל': 02-6466157; פקס': 02-6467011

המשיבים

תגובה מטעם המשיבים לבקשה המתוקנת לפרטים נוספים

1. בהתאם להחלטת כב' הרשם מרזל מיום 26.6.07 מתכבדים המשיבים להגיש תגובתם לבקשתם המתוקנת של העותרים לפרטים נוספים.
2. ביום 22.4.07 הגישו המשיבים תצהיר תשובה מטעמם. ביום 7.5.07 העבירו העותרים למשיבים בקשה לקבלת פרטים נוספים. ביום 18.6.07 הגישו העותרים לבית המשפט הנכבד בקשה לצוות על המשיבים למסור פרטים נוספים. בו ביום, 18.6.07, הועבר לעותרים מכתב תגובה מפורט לבקשתם לפרטים נוספים. העותרים אינם מסתפקים במכתב המענה המפורט, שלטענתם אינו נותן מענה לבקשתם במלואה, ועל-כן הגישו בקשה מתוקנת לצוות על המשיבים למסור פרטים נוספים.

צילום המכתב מיום 7.5.07 מצורף ומסומן פנמ/1.
צילום מכתב המענה לפרטים הנוספים מיום 18.6.07 מצורף ומסומן פנמ/2.

3. המשיבים יטענו, כי דין הבקשה המתוקנת לצוות על המשיבים ליתן פרטים נוספים להידחות.

4. המשיבים יטענו, כי הפרטים הנוספים המתבקשים בבקשה המתוקנת, לאחר שהבקשה המקורית של העותרים לפרטים נוספים נענתה במכתב תגובה מפורט ביותר, חורגים מגדר המושג "פרטים נוספים", כפי שנקבע בפסיקה, ואין כל עילה לתיתם. מדובר, למעשה, בבקשה המקבילה להליכי שאלונים וגילוי מסמכים בהליכים אזרחיים העוטה על עצמה כסות של בקשה לפרטים נוספים. בנסיבות אלה, כאמור, דינה של הבקשה להידחות.

לעניין זה יפים דבריו של כב' סגן הרשם, השופט גילון, בבשג"ץ 58/86 מורגנשטרן נ' מורגנשטרן, פ"ד מ(2) 246, בעמ' 248-249 (אם כי שם המשיב הוא שביקש מהעותר פרטים נוספים), כדלקמן:

"סדרי הדין בבית המשפט הגבוה לצדק אינם מכירים בהליכי שאלונים וגילוי מסמכים, ופרטים נוספים יקבל בעל דין, רק אם אלה נוגעים לנימוקים, שפורשו בעתירה או בתצהיר התשובה.

מלשונה של תקנה 11 עולה ברורות, שבעל דין רשאי לדרוש מהצד שכנגד - אך ורק פרטים נוספים ומפורטים לנימוקים שבעובדה או שבחוק ורק אם הם פורשו בעתירה או בתצהיר התשובה, אבל אין התקנה מתירה להגיש שאלונים או לבקש פרטים, אשר זכרם לא בא בכתבי הטענות...

בבית המשפט הגבוה לצדק לא קיים הליך של הצגת שאלון לצד שכנגד. הליך זה הושמט במכוון מסדרי הדין בבג"צ בגלל אופיו המיוחד של הבג"צ, אשר ההתדיינות לפניו שונה במהותה מסדרי הדין האחרים ומחייבת החשת הדיון ועשיית הצדק לאלתר בלי המעצורים הפרוצדוראליים של הליכי ביניים, הבולמים את מהירות הדיון בעתירות.

בקשה לפרטים נוספים, שלמעשה אינה אלא הצגת שאלון, תידחה, ולא יינתן הצו לפרטים המבוקשים...

הפרטים הנוספים הם המכשיר היחידי, שבאמצעותו יכול בעל הדין לברר את העובדות, אולם עלינו לזכור, שמטרתם היא הבהרה וצמצום של העובדות שבעתירה ולא הרחבתן עד כדי פרישת היריעה המכסה כל הנושא ובוודאי שלא יתקבל על הדעת, שבאמצעות מכשיר הפרטים הנוספים יוכל המבקש להכות את הצד שכנגד ולהוציא ממנו את שיכול היה לקבל, אילו יכול היה לחקור אותו חקירה נגדית."

(התדגשה הוספה - ג.ש)

ור' לעניין זה גם דבריה של כב' הרשמת אפעל-גבאי בבשג"ץ 5702/94, כדלקמן:

"תקנה 11 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984, קובעת, כי ניתן לבקש "פרטים נוספים ומפורטים יותר לנימוקים, שבעובדה או שבחוק, שפורשו בעתירה או בתצהיר התשובה, הכל לפי העניין". נדרשת, איפוא, זיקה בין הפרט המתבקש לבין הכתב שהוגש לבית המשפט, ולכן המדובר בבקשה לפרטים נוספים - נוספים על מה שפורש כבר בעתירה או בתצהיר התשובה..."

ר' לעניין זה גם החלטתה של כב' הרשמת אגמון בבג"ץ 3330/97 **עיריית אור יהודה נ' ממשלת ישראל**, דינים נד, 775; החלטתה של כב' הרשמת אגמון בבג"ץ 1476/98 **בן עזרא נ' שר התעשייה והמסחר**, דינים נו 522.

5. כידוע, מטרתו העיקרית של הליך הפרטים הנוספים הינו צמצום גדר המחלוקת, על ידי הגדרה מדויקת של טענה כללית או סתמית שפורטה בעתירה או בכתב התשובה (ר' החלטת כב' הרשמת אגמון בבג"ץ 1476/98 שצוינה לעיל, כמו גם החלטתו של כב' הרשם זולטי בבג"ץ 6899/98 **אלמוג נ' עיריית אשדוד**, דינים נו, 861). כמו כן, על עותר להראות רלוונטיות של כל פרט נוסף שהוא מבקש בנוגע לכתב התשובה שהוגש (ר' שוב החלטתה של כב' הרשמת אגמון בבג"ץ 3330/97 לעיל).

6. המשיבים יטענו, כי ברור וגלוי כי הפרטים שמבקשים העותרים לחייב את המשיבים למסור - רובם ככולם - כלל אינם רלוונטיים להכרעה בעתירה, ודי בכך כדי להצדיק דחייתה של בקשה זו.

למותר לציין כי הליך של "פרטים נוספים" לא נועד לאלץ את המשיבים לחשוף בפני העותרים את "כספת ראיותיו" מעבר לנדרש לשם הכרעה בעתירה, וזאת בדרך עקיפה. גם לעניין זה יפים הדברים שנאמרו בבג"ץ 58/86 לעיל, בעמ' 249, כדלקמן:

"אולם, אם עולה מהבקשה, שהפרטים הנוספים המבוקשים, גם אם הם עולים מהעתירה ומהתצהירים, מטרתם היא לאלץ את הצד שכנגד שיפתח לפני המבקש את כספת ראיותיו, וכשפרטים אלה משמשים כסות לשאלון או לניסיון להביא את הצד שכנגד שיגלה מסודותיו, לא יושיט בית המשפט את ידו למבקש ולא יעזור לו על-ידי כך להפיק תועלת לעצמו מעבר לנדרש לשם בירור העתירה."

7. זאת ועוד, כתב התשובה שהגישו המשיבים לבית המשפט הנכבד הינו מפורט ביותר, הן מבחינה עובדתית והן מבחינת הטענות המשפטיות. המשיבים יטענו כי הפירוט המצוי בכתב התשובה, אליו נוספו הפרטים הנוספים שנמסרו לעותרים במכתב התשובה, הינו מספיק דיו על מנת שבית המשפט הנכבד יוכל להכריע בכל השאלות שעומדות בפניו בעתירה זו, וכי בנסיבות אלה אין כל עילה לחייבם במסירת פרטים נוספים. די אף בטעם זה כדי להביא לדחייתה של בקשה זו מכל וכל.

8. נפנה עתה לבחון את בקשת העותרים כפי שסוכמה בסעיף 14 לבקשה המתוקנת.

9. באשר לבקשה "א" נשיב, כי מלשכת היועץ המשפטי לאיו"ש נמסר, כי במהלך השבוע שעבר פנו נציגי המת"ק לתושבי ח'רבת פקיקס וציינו בפניהם כי ניתן להגיש בקשות למעבר בציר הרוחב. פנייה זו נעשתה, בין השאר, על-מנת שניתן יהיה לתכנן את שעות פתיחת הציר בהתאם לצרכי התושבים. מלשכת היועץ המשפטי לאיו"ש נמסר, כי עד עתה לא פנה אף תושב למשיבים בעניין זה. החלטה סופית על שעות הפתיחה תתקבל, ככל הניתן, לאחר בחינת צרכי התושבים. המשיבים ימתינו זמן קצר נוסף לשם קבלת פניותיהם של התושבים ואם לא תהיינה פניות מצד התושבים תיקבענה שעות הפתיחה על-ידי המפקד הצבאי בתיאום עם המת"ק.

באשר לבקשות "ב" ו-"ג" – הרי שהן מתייחסות לטענת המשיבים בסעיף 28 לתצהיר התשובה לפיה "הכפר בית עווא הוכיח עצמו כמוקד טרור בעייתי במיוחד", וכי הכפר "מתאפיין בתושבים רבים המעורבים בפעילות מטעם החמאס". הטענה לפיה הכפר הוא מוקד טרור ברורה מאליה, לאור הנתונים שהוצגו על-ידי המשיבים בסעיף 5 למכתב התשובה לפרטים הנוספים, ואין כל מקום או צורך לשם הכרעה בעתירה לפרט מהו המספר מדויק של תושבי הכפר המעורבים בפעילות מטעם החמאס או כמה מבין תושבי הכפר הועמדו לדין או הושמו במעצר מנהלי כדרישת העותרים. זאת אף בשים לב לאמור בסעיף 4 סיפא למכתב התשובה לפרטים הנוספים, שם נכתב במפורש כי האמור בסעיף 28 לתצהיר התשובה מתבסס הן על מספר האירועים הביטחוניים הרב ביותר שאירע באזור בית עווא בשנים האחרונות והן על הערכת המפקד הצבאי. נדגיש, כי מספר התושבים המדויק החשודים בפעילות חבלנית במסגרת החמאס (בקשה "ב") הוא נתון שכלל אינו בנמצא, שכן "חשד" באדם זה או אחר עשוי להשתנות מתקופה לתקופה ולעתים, כידוע, מוסר חשד מאדם זה או אחר לאחר בדיקה, לאחר קבלת מידע מודיעיני, לאחר חקירה וכיו"ב. לאור האמור בהלכה הפסוקה, כפי שצוטטה בסעיפים 5-6 לעיל, בקשות "ב" ו-"ג" של העותרים הן בקשות בלתי רלוונטיות לשם הכרעה בעתירה, שאינן בגדר "פרטים נוספים" כמשמעותם בפסיקה, ולפיכך אין כל מקום לתיתם.

באשר לבקשה "ד" – הרי שמדובר בבקשה משוללת יסוד. תצהיר התשובה לא התייחס בהקשר זה דווקא לקטע המסוים בכביש 60 אליו מתייחסים העותרים, ואין כל עילה לחייב את המשיבים למסור דווקא "פרטים נוספים" הנוגעים לקטע זה. על ייחודו של הכביש מושא העתירה עמדו המשיבים בסעיפים 39-49 לתצהיר התשובה והוסיפו והתייחסו לעניין בסעיף 11 למכתבם. אין כל מקום, במסגרתה של עתירה זו ליתן נתונים על האירועים הביטחוניים שהתרחשו בכביש אחר, בקטע רנדומאלי אותו בחרו העותרים מסיבות עלומות. מדובר בבקשה החורגת בהרבה מגדר המושג "פרטים נוספים", כפי שנקבע בהלכה הפסוקה.

באשר לבקשה "ה" – הרי שעמדת המשיבים היא כי הבקשה מבוססת על הנחת יסוד מוטעית. בסעיף 12 למכתב התגובה לפרטים הנוספים הבהירו המשיבים את עמדתם באשר לבקשה. אין לנו אלא להפנות את העותרים לאמור שם. אין כל יסוד לבקשה זו במסגרת בקשה לפרטים נוספים.

באשר לבקשה "ו" – המשיבים יבקשו לשוב ולהפנות את העותרים לסעיפים 39-49 לתצהיר התשובה.

לגבי בקשות העותרים בכלל ובקשות "ה"-ו" בפרט, נבהיר, כי אם העותרים סבורים שעמדת המשיבים חסרה, ואין בה תשובה ראויה לצו על-תנאי, מקומה של טענה זו בדיון בעתירה לגופה ולא במסגרת בקשה לפרטים נוספים (ראו: בג"ץ 7015/02 עג'ורי נ' מפקד כוחות צה"ל תק-על 2002(3) 811; בג"ץ 885/02 פסטינגר נ' שר המשפטים תק-על 2003(1) 1489).

באשר לבקשה "ז" – סעיף 40 לתצהיר התשובה מספק מענה לבקשה זו. המחלוקת בסוגיה זו בין תא"ל (מיל.) פז, שחוות דעתו הובאה על-ידי העותרים, לבין המפקד הצבאי פרושה במלואה בפני בית המשפט הנכבד ויש להניח כי הוא יידרש לה במסגרת ההליך העיקרי. "הפרטים הנוספים", לכאורה, המבוקשים לעניין זה – שאינם כלל פרטים נוספים, על-פי ההלכה הפסוקה – לא יוכלו לסייע לבירור ההליך העיקרי.

באשר לבקשה "ח" – נבקש להפנות לסעיף 61 לתצהיר התשובה ולסעיפים 18-19 למכתב התשובה לפרטים הנוספים. גם בקשה זו איננה בגדר בקשה לפרטים נוספים כמשמעותה בפסיקה שפורטה לעיל.

10. סוף דבר, המשיבים יבקשו מבית המשפט הנכבד להורות על דחיית הבקשה.

היום, כ"ד בתמוז תשס"ז

10 ביולי 2007

גלעד ש. שלום
עוזר לפרקליט המדינה